

จดหมายฉบับแรก ของอัครทูตเปาโล ถึงคริสตจักรในเมืองโครินธ์

บทที่ 1
ผู้รับใช้ที่รับการแยกตั้งไว้

และบุตรของพระเจ้าเป็นนิรันดร์

1 เปาโล ผู้ซึ่งถูกเรียกให้เป็นอัครทูตของพระเยซูคริสต์โดยทางน้ำพระทัยของพระเจ้า และโสสเธเนสพี่น้องของพวกเรา
2 เรียน คริสตจักรของพระเจ้าซึ่งอยู่ที่เมืองโครินธ์ แก่คนทั้งหลายที่ได้รับการชำระให้บริสุทธิ์แล้วในพระเยซูคริสต์ ได้ถูกเรียกให้เป็นพวกวิสุทธิชน ด้วยกันกับบรรดาคนในทุกแห่งหนที่ร้องออกพระนามของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา ทั้งของพวกเราและของพวกเรา
3 ขอพระคุณและสันติสุขจากพระเจ้าพระบิดาของเราและจากพระเยซูคริสต์เจ้า จงดำรงอยู่กับท่านทั้งหลายเถิด
4 ข้าพเจ้าขอบพระคุณพระเจ้าของข้าพเจ้าเสมอเพื่อพวกท่าน เพราะพระคุณของพระเจ้าซึ่งประทานแก่พวกท่านโดยทางพระเยซูคริสต์
5 ว่าในทุกสิ่งทุกอย่างพวกท่านได้รับความบริบูรณ์โดยทางพระองค์ ในการพูดทุกอย่างและในบรรดาความรู้

6 เหมือนกับที่คำพยานของพระคริสต์นั้นได้รับการยืนยันในพวกท่านแล้ว

7 จนพวกท่านมิได้ขาดของประทานใด ๆ เลย โดยรอคอยการเสด็จมาของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา

8 พระองค์ผู้จะทรงให้พวกท่านมั่นคงอยู่จนถึงที่สุดด้วย เพื่อพวกท่านจะได้ไว้ที่ดีในวันของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา

9 พระเจ้าทรงสัตย์ซื่อ ซึ่งโดยพระองค์นั้นพวกท่านได้ถูกเรียกมายังการร่วมสามัคคีธรรมกับพระบุตรของพระองค์ คือพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา

การแตกแยกกันในคริสตจักร

10 บัดนี้ ข้าพเจ้าขอวิงวอนพวกท่าน พี่น้องทั้งหลาย โดยพระนามของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา ขอให้พวกท่านทุกคนกล่าวสิ่งเดียวกัน และไม่มีการแตกแยกกันในท่ามกลางพวกท่าน แต่ขอให้พวกท่านถูกเชื่อมต่อกันสนิทอย่างเต็มที่ในความคิดอย่างเดียวกัน และในการตัดสินใจอย่างเดียวกัน

11 ด้วยว่าสิ่งนี้ได้ถูกเปิดเผยแก่ข้าพเจ้าเรื่องพวกท่าน พี่น้องทั้งหลายของข้าพเจ้า

(1) กจ 18:17; รม 1:1 (2) กจ 15:9; รม 1:7; 1 คร 8:6 (3) รม 1:7 (4) รม 1:8
(5) 1 คร 12:8 (6) 2 ทธ 1:8 (7) ฟป 3:20 (8) คส 1:22; 2:7; 1 ธส 3:13; 5:23
(9) อสย 49:7; ยน 15:4 (10) 2 คร 13:11

โดยคนทั้งหลายซึ่งอยู่ในครัวเรือนของนางคะโลเอ ว่ามีบรรดาการโต้แย้งกันในห้องกลางพวกท่าน

12 บัดนี้ข้าพเจ้าขอกล่าวว่า ทุกคนในพวกท่านกล่าวว่า “ข้าพเจ้าเป็นของเปาโล” และ “ข้าพเจ้าเป็นของอปอลโล” และ “ข้าพเจ้าเป็นของเศฟาส” และ “ข้าพเจ้าเป็นของพระคริสต์”

13 พระคริสต์ทรงถูกแบ่งออกแล้วหรือ เปาโลได้ถูกตรึงที่กางเขนเพื่อพวกท่าน หรือ หรือพวกท่านได้รับบัพติศมาในนามของเปาโลหรือ

14 ข้าพเจ้าขอบพระคุณพระเจ้าที่ข้าพเจ้ามิได้ให้บัพติศมาแก่ผู้หนึ่งผู้ใดในพวกท่าน เว้นแต่คริสต์และกายอัส

15 เกรงว่า ผู้หนึ่งผู้ใดจะกล่าวว่า ข้าพเจ้าได้ให้บัพติศมาในนามของข้าพเจ้าเอง

16 และข้าพเจ้าได้ให้บัพติศมาแก่ครัวเรือนของสเตฟานัสด้วย นอกจากนั้นข้าพเจ้าไม่ทราบว่ายกเว้นข้าพเจ้าได้ให้บัพติศมาแก่ผู้ใดอีก

17 เพราะว่าพระคริสต์มิได้ทรงส่งข้าพเจ้าไปเพื่อให้บัพติศมา แต่เพื่อประกาศข่าวประเสริฐ มิใช่ด้วยสติปัญญาแห่งบรรดาถ้อยคำ เกรงว่ากางเขนของพระคริสต์จะถูกทำให้สูญเปล่า

พระคริสต์ทรงเป็นฤทธานุภาพ

และพระปัญญาของพระเจ้า

18 ด้วยว่าการประกาศเรื่องกางเขนนั้นสำหรับคนทั้งหลายที่กำลังจะพิพากษาเห็นเป็นเรื่องโง่เขลา แต่สำหรับพวกเราซึ่ง

รอดแล้วก็เห็นว่าการประกาศเรื่องกางเขนนั้นเป็นฤทธานุภาพของพระเจ้า

19 เพราะมีเขียนไว้แล้วว่า ‘เราจะทำลายสติปัญญาของคนมีปัญญา และจะทำให้ความเข้าใจของคนรอบคอบสูญสิ้นไป’

20 คนมีปัญญาอยู่ที่ไหน อาลักษณ์อยู่ที่ไหน นักโต้ปัญหาแห่งโลกนี้อยู่ที่ไหน พระเจ้ามิได้ทรงกระทำปัญญาแห่งโลกนี้ให้โง่เขลาไปแล้วหรือ

21 เพราะว่าหลังจากนั้นในพระสติปัญญาของพระเจ้าโลกโดยอาศัยปัญญาไม่รู้จักพระเจ้า ก็เป็นที่พอพระทัยของพระเจ้า โดยความโง่เขลาแห่งการประกาศที่จะช่วยคนทั้งหลายที่เชื่อให้รอด

22 ด้วยว่าพวกยิวเรียกกรังหมายสำคัญและพวกกรีกเสาะหาสติปัญญา

23 แต่พวกเราประกาศพระคริสต์ผู้ทรงถูกตรึงที่กางเขนนั้น สำหรับพวกยิวก็เป็นหินสะดุด และสำหรับพวกกรีกก็เป็นความโง่เขลา

24 แต่สำหรับคนทั้งหลายซึ่งถูกเรียกนั้นทั้งพวกยิวและพวกกรีก พระคริสต์ทรงเป็นฤทธานุภาพของพระเจ้าและพระสติปัญญาของพระเจ้า

25 เพราะว่าความโง่เขลาของพระเจ้ามีปัญญายิ่งกว่ามนุษย์ทั้งหลาย และความอ่อนแอของพระเจ้ายิ่งเข้มแข็งยิ่งกว่ามนุษย์ทั้งหลาย

26 ด้วยว่าพวกท่านได้เห็นการทรงเรียกของพวกท่าน พี่น้องทั้งหลาย ว่ามีคนมีปัญญาตามเนื้อหนังน้อยคน มีผู้มีอำนาจ

(12) ยน 1:42; กจ 18:24 (13) 2 คร 11:4 (14) ยน 4:2; กจ 18:8 (16) 1 คร 16:15 (17) 1 คร 2:1, 4 (18) กจ 17:18; รม 1:16; 1 คร 2:14; 2 คร 2:15 (19) อสย 29:14 (20) อสย 19:12; 33:18; โยบ 12:17 (21) ดนล 2:20 (22) มธ 12:38 (23) ลก 2:34; 1 คร 2:14 (24) รม 1:4; คส 2:3 (26) ยน 7:48

น้อยคน มีคนที่มีตระกูลสูงน้อยคน ที่ถูกเรียก

27 แต่พระเจ้าได้ทรงเลือกสิ่งทั้งหลายที่โง่เขลาของโลกเพื่อทำให้คนมีปัญญาสับสน และพระเจ้าได้ทรงเลือกสิ่งทั้งหลายที่อ่อนแอของโลกเพื่อทำให้สิ่งทั้งหลายซึ่งมีอำนาจสับสน

28 และสิ่งทั้งหลายที่ต่ำต้อยของโลก และสิ่งทั้งหลายซึ่งถูกเหยียดหยาม พระเจ้าทรงเลือกไว้ ไซ้แล้ว และสิ่งทั้งหลายซึ่งมิได้เป็น เพื่อกระทำการทั้งหลายซึ่งเป็นอยู่แล้วให้ล้มเหลวไป

29 เพื่อไม่ให้เนื้อหนังใด ๆ อวดต่อพระพักตร์พระองค์ได้

30 แต่โดยพระองค์พวกท่านจึงอยู่ในพระเยซูคริสต์ ผู้ซึ่งโดยพระเจ้าทรงถูกตั้งไว้ให้เป็นสติปัญญา และความชอบธรรม และการแยกตั้งไว้ และการไถ่ถอน สำหรับเราทั้งหลาย

31 เพื่อที่ว่า ตามที่มีเขียนไว้แล้วว่า ‘ผู้ที่อ้อวอด จงให้ผู้นั้นอวดในองค์พระผู้เป็นเจ้าเถิด’

บทที่ 2

การประกาศที่เต็มไปด้วย

ฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์

1 และข้าพเจ้า พี่น้องทั้งหลาย เมื่อข้าพเจ้าได้มาหาพวกท่าน ก็ไม่ได้มาด้วยความเลอเลิศแห่งคำพูดหรือแห่งสติปัญญา โดยประกาศคำพยานของพระเจ้าแก่พวกท่าน

2 เพราะว่าข้าพเจ้าตั้งใจไว้ว่าจะไม่รู้สิ่ง

ใด ๆ ในท่ามกลางพวกท่านเลย เว้นแต่พระเยซูคริสต์ และการที่พระองค์ทรงถูกตรึงที่กางเขน

3 และข้าพเจ้าได้อยู่กับพวกท่านในความอ่อนกำลัง และในความกลัว และในความตัวสั่นเป็นอันมาก

4 และคำพูดของข้าพเจ้าและการประกาศของข้าพเจ้า ไม่ใช่ด้วยถ้อยคำอันชักชวนแห่งสติปัญญาของมนุษย์ แต่ในการแสดงออกของพระวิญญาณและของฤทธิ์เดช

5 เพื่อความเชื่อของพวกท่านจะได้ตั้งอยู่ในสติปัญญาของมนุษย์ แต่อยู่ในฤทธิ์เดชของพระเจ้า

6 อย่างไรก็ดี พวกเรากล่าวสติปัญญาในท่ามกลางคนทั้งหลายที่เป็นผู้ใหญ่แล้ว แต่ก็ไม่ใช่สติปัญญาของโลกนี้ หรือของพวกเจ้านายของโลกนี้ ที่เสื่อมสูญไป

7 แต่พวกเรากล่าวพระสติปัญญาของพระเจ้าในข้อลับ คือพระสติปัญญาซึ่งทรงซ่อนไว้นั้น ซึ่งพระเจ้าได้ทรงแต่งตั้งไว้ก่อนสร้างโลกให้เป็นสง่าราศีของพวกเรา

8 ซึ่งไม่มีผู้ใดในพวกเจ้านายของโลกนี้ได้รู้จักพระสติปัญญานั้น เพราะว่าถ้าพวกเขาได้รู้จักพระสติปัญญานั้นแล้ว พวกเขาก็คงจะไม่ตรึงองค์พระผู้เป็นเจ้าแห่งสง่าราศีไว้ที่กางเขน

พระดำรัสของพระเจ้า

มาจากพระองค์โดยตรง

9 แต่ตามที่มีเขียนไว้แล้วว่า ‘ নয়น์ดาไม้ได้เห็น และหูไม่ได้ยิน และไม่เคยได้เข้าไปในใจของมนุษย์ สิ่งเหล่านั้นซึ่งพระเจ้า

(27) มธ 11:25 (30) 2 คร 5:21 (31) ยรม 9:23-24 (2) กท 6:14

(3) กจ 18:1; 2 คร 4:7 (4) รม 15:19; 1 คร 4:20; 2 ปด 1:16

(5) รม 1:16; 1 ธส 1:15 (8) มธ 27:33-50; ลก 23:34 (9) อสย 64:4; 65:17

ได้ทรงจัดเตรียมไว้สำหรับคนทั้งหลายที่รักพระองค์'

10 แต่พระเจ้าได้ทรงเปิดเผยสิ่งเหล่านั้นแก่พวกเราโดยทางพระวิญญาณของพระองค์ เพราะว่าพระวิญญาณทรงตรวจค้นสิ่งสารพัด ไขแล้ว สิ่งล้าลึกเหล่านั้นของพระเจ้า

11 ด้วยว่าผู้ใดเล่าหยั่งรู้สิ่งต่าง ๆ ของมนุษย์นั้นได้ เว้นแต่จิตวิญญาณของมนุษย์ซึ่งอยู่ในผู้นั้นเองฉันใด สิ่งทั้งหลายของพระเจ้าก็ไม่มีผู้ใดหยั่งรู้ได้ เว้นแต่พระวิญญาณของพระเจ้าฉันนั้น

12 บัดนี้ พวกเราได้รับแล้ว ไม่ใช่วิญญาณของโลก แต่เป็นพระวิญญาณซึ่งมาจากพระเจ้า เพื่อพวกเราจะได้ทราบสิ่งต่าง ๆ ที่พระเจ้าได้โปรดประทานโดยไม่คิดค่าแก่พวกเรา

13 ซึ่งสิ่งเหล่านั้นพวกเราก็ก้าวเช่นกัน ไม่ใช่ด้วยบรรดาถ้อยคำซึ่งปัญญาของมนุษย์สั่งสอน แต่ซึ่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงสั่งสอน โดยเปรียบเทียบสิ่งทั้งหลายที่อยู่ฝ่ายจิตวิญญาณกับเรื่องฝ่ายจิตวิญญาณ

14 แต่มนุษย์ธรรมดาไม่รับเอาสิ่งเหล่านั้นซึ่งเป็นของพระวิญญาณของพระเจ้า เพราะสิ่งเหล่านั้นเป็นความโง่เขลาสำหรับเขา และเขาไม่สามารถทราบสิ่งเหล่านั้นได้ เพราะว่าสิ่งเหล่านั้นต้องสังเกตโดยจิตวิญญาณ

15 แต่ผู้ที่อยู่ฝ่ายจิตวิญญาณชี้ขาดสิ่งสารพัดได้ แต่ตัวเขาเองไม่ถูกชี้ขาดโดย

มนุษย์คนใดเลย

16 เพราะว่า 'ผู้ใดเล่าได้รู้จักพระทัยขององค์พระผู้เป็นเจ้า เพื่อผู้นั้นจะสอนพระองค์ได้' แต่พวกเราก็มีพระทัยของพระคริสต์

บทที่ 3

การยอมอยู่ฝ่ายเนื้อหนัง

เป็นภัยต่อจิตวิญญาณ

1 และข้าพเจ้า พี่น้องทั้งหลาย ไม่อาจจะพูดกับพวกท่านเหมือนพูดกับผู้ที่อยู่ฝ่ายจิตวิญญาณแล้วได้ แต่เหมือนพูดกับคนที่อยู่ฝ่ายเนื้อหนัง คือเหมือนกับเป็นพวกทารกในพระคริสต์

2 ข้าพเจ้าได้เลี้ยงพวกท่านด้วยน้ำนม และมีใช้ด้วยอาหารแข็ง เพราะว่าเมื่อก่อนนั้นพวกท่านยังไม่สามารถรับอาหารแข็งนั้นได้ และถึงแม้เดี๋ยวนี้พวกท่านก็ยังไม่สามารถ

3 ด้วยว่าพวกท่านยังอยู่ฝ่ายเนื้อหนัง เพราะว่าในท่ามกลางพวกท่านมีการอิจฉากัน และการโต้เถียงกัน และการแตกแยกกัน พวกท่านไม่ได้อยู่ฝ่ายเนื้อหนัง และดำเนินเหมือนมนุษย์สามัญดอกหรือ

4 เพราะขณะที่คนหนึ่งกล่าวว่า "ข้าพเจ้าเป็นของเปาโล" และอีกคนหนึ่งกล่าวว่า "ข้าพเจ้าเป็นของอปอลโล" พวกท่านมิได้อยู่ฝ่ายเนื้อหนังหรือ

ผู้รับใช้ของพระเจ้าที่มีหน้าที่ต่างกัน

ก็เป็นผู้ทำการร่วมกัน

5 ดังนั้น เปาโลเป็นผู้ใด และอปอลโลเป็นผู้ใด นอกจากเป็นพวกผู้รับใช้ซึ่งโดยพวก

(10) มธ 11:25; กท 1:12; อฟ 3:3 (11) โยบ 32:8; ปญจ 12:7; รม 11:33; 1 คร 6:20

(12) รม 8:15 (14) มธ 16:23 (16) โยบ 15:8; อสย 40:13; ยน 15:15; รม 11:34

(1) 1 คร 2:6; อฟ 4:14; สบ 5:13 (2) ยน 16:12; สบ 5:12; 1 ปด 2:2 (5) 2 คร 3:3

เราพวกท่านได้เชื่อแล้ว ตามซึ่งองค์พระผู้
เป็นเจ้าได้โปรดประทานแก่ทุกคน

6 ข้าพเจ้าได้ปลูก อปอลโลได้รดน้ำ แต่
พระเจ้าทรงทำให้เติบโต

7 ดังนั้น คนที่ปลูกไม่สำคัญอะไร และคน
ที่รดน้ำไม่สำคัญอะไร แต่พระเจ้าผู้โปรด
ให้เติบโตนั้นต่างหากที่สำคัญ

8 บัดนี้คนที่ปลูกและคนที่รดน้ำก็เป็น
พวกเดียวกัน และทุกคนจะได้รับบำเหน็จ
ของตนตามการทำงานหนักของตนเอง

9 ด้วยว่าพวกเราเป็นพวกผู้ร่วมทำการ
ด้วยกันกับพระเจ้า พวกท่านเป็นไร่นาของ
พระเจ้า พวกท่านเป็นสิ่งปลูกสร้างของ
พระเจ้า

พระคริสต์ทรงเป็นรากฐานเดียว

10 ตามพระคุณของพระเจ้าซึ่งได้โปรด
ประทานแก่ข้าพเจ้า เหมือนเป็นนายช่าง
ผู้ชำนาญ ข้าพเจ้าได้วางรากฐานลงแล้ว
และอีกคนหนึ่งก็มาก่อสร้างบนรากฐาน
นั้น แต่ขอทุกคนจงระวังให้ดีว่าเขาจะก่อ
สร้างบนรากฐานนั้นอย่างไร

11 เพราะว่าผู้ใดจะวางรากฐานอื่นนอก
จากรากฐานที่วางไว้แล้วไม่ได้ ซึ่งคือพระ
เยซูคริสต์

12 บัดนี้ถ้าผู้ใดก่อสร้างบนรากฐานนี้
ด้วยทองคำ เงิน เพชรพลอย ไม้ หญา
แห้ง ฟาง

ทรงทดลองการทำงานของเราทุกคน

13 การงานของทุกคนจะถูกสำแดงให้
เห็นชัดเจน เพราะวันนั้นจะให้เห็นการ
งานนั้นได้ชัดเจน เพราะว่าการทำงานนั้นจะ

ถูกเปิดเผยด้วยไฟ และไฟนั้นจะทดสอบ
การงานของทุกคนว่าเป็นชนิดอะไรบ้าง

14 ถ้าการงานของผู้ใด ซึ่งผู้ผู้นั้นได้ก่อ
สร้างบนรากฐานนั้น ทนอยู่ได้ ผู้นั้นก็จะ
ได้รับบำเหน็จ

15 ถ้าการงานของผู้ใดจะถูกเผาไหม้ไป
ผู้นั้นก็จะขาดบำเหน็จ แต่ตัวเขาเองจะ
รอด แต่เหมือนอย่างรอดจากไฟ

ร่างกายของคริสเตียน

เป็นวิหารของพระเจ้า

16 พวกท่านไม่ทราบหรือว่า พวกท่าน
เป็นวิหารของพระเจ้า และว่าพระวิญญาณ
ของพระเจ้าทรงสถิตอยู่ในพวกท่าน

17 ถ้าผู้ใดทำให้วิหารของพระเจ้าเป็น
มลทิน พระเจ้าจะทรงทำลายผู้นั้น เพราะ
วิหารของพระเจ้าบริสุทธิ์ ซึ่งพวกท่านเป็น
วิหารนั้น

อย่าให้ผู้ใดโอ้อวดในมนุษย์

18 อย่าให้ผู้ใดหลงกลวงตัวเอง ถ้าผู้ใด
ในท่ามกลางพวกท่านถือว่าตัวเป็นคนมี
ปัญญาในโลกนี้ จงให้ผู้นั้นกลายเป็นคน
โง่งเงลา เพื่อผู้นั้นจะเป็นคนมีปัญญาได้

19 เพราะว่าปัญญาของโลกนี้เป็นความโง่
เงลาเฉพาะพระเจ้า เพราะมีเขียนไว้แล้ว
ว่า ‘**พระองค์ทรงจับคนที่มีความปัญญาด้วย
อุบายของพวกเขาเอง**’

20 และมีอีกว่า ‘**องค์พระผู้เป็นเจ้าทรง
ทราบความคิดทั้งหลายของคนมีความปัญญาว่า
ความคิดเหล่านั้นเป็นเพียงแต่ไร้สาระ**’

21 เหตุฉะนั้นอย่าให้ผู้ใดโอ้อวดในมนุษย์
ทั้งหลาย เพราะว่าสิ่งสารพัดเป็นของพวก

(6) กจ 18:4, 24; 2 คร 3:5 (7) กท 6:3 (8) สดต 62:12 (9) 2 คร 6:1; อฟ 2:20-22

(10) รม 1:5; 1 คร 4:15 (11) อสย 28:16; อฟ 2:20 (13) ลก 2:35; 1 ปต 1:7

(16) 2 คร 6:16 (18) สภษ 3:7 (19) โยบ 5:13 (20) สดต 94:11 (21) 2 คร 4:5

ท่าน

22 ไม่ว่าเปาโล หรืออปอลโล หรือเคพาส หรือโลก หรือชีวิต หรือความตาย หรือ บรรดาสิ่งในปัจจุบันนี้ หรือสิ่งทั้งหลายในอนาคต สิ่งสารพัดนั้นเป็นของพวกท่าน

23 และพวกท่านเป็นของพระคริสต์ และ พระคริสต์ทรงเป็นของพระเจ้า

บทที่ 4

หน้าที่รับผิดชอบของ

ผู้อารักขาต่อพระเจ้า

1 จงให้ผู้ใดถือว่า พวกเราเป็นเหมือน บรรดาผู้รับใช้ของพระคริสต์ และเป็น เหมือนผู้อารักขาทั้งหลายแห่งบรรดาข้อ ลึกลับของพระเจ้า

2 ยิ่งกว่านี้ เป็นสิ่งจำเป็นในผู้อารักขาทั้งหลายว่า เป็นคนที่ถูกพบว่ามีสัตย์ซื่อ

3 แต่สำหรับข้าพเจ้า ก็เป็นสิ่งที่เล็กน้อยที่ ข้าพเจ้าจะถูกตัดสินโดยพวกท่าน หรือถูก ตัดสินโดยมนุษย์ ไซ้แล้ว ข้าพเจ้าเองก็ไม่ ตัดสินตัวข้าพเจ้าเอง

4 เพราะข้าพเจ้าไม่ทราบอะไรเลยโดยตัว ข้าพเจ้าเอง ถึงอย่างนั้นข้าพเจ้าก็ไม่ถูก นับว่าชอบธรรมโดยการนี้ แต่ผู้ที่ทรง พิพากษาตัวข้าพเจ้านั้นคือองค์พระผู้เป็น เจ้า

5 เหตุฉะนั้น อย่าตัดสินสิ่งหนึ่งสิ่งใดก่อน ที่จะถึงเวลา จนกว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าจะ เสด็จมา พระองค์ผู้ทั้งจะทรงนำบรรดา ความลึกลับที่ซ่อนอยู่แห่งความมืดมาสู่ ความสว่าง และจะทรงสำแดงบรรดา ความคิดมุ่งหมายแห่งใจทั้งหลาย และ

เมื่อนั้นมนุษย์ทุกคนจะได้รับการชมเชย จากพระเจ้า

6 และสิ่งเหล่านี้ พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้า ได้นำมาเป็นภาพเปรียบถึงตัวข้าพเจ้าและ ถึงอปอลโล ก็เพราะเห็นแก่พวกท่าน เพื่อ พวกท่านจะได้เรียนรู้ในพวกเราว่าไม่ควร คิดเกี่ยวกับมนุษย์ทั้งหลายเกินกว่าสิ่งซึ่ง ได้เขียนไว้แล้ว เพื่อที่จะไม่มีคนหนึ่งคน ใดในพวกท่านผยองขึ้นเพื่อยกคนหนึ่ง เหยียดอีกคนหนึ่ง

7 ด้วยว่าผู้ใดเล่ากระทำให้ท่านแตกต่าง จากอีกคนหนึ่ง และท่านมีอะไรที่ท่านไม่ ได้รับเล่า บัดนี้ถ้าท่านได้รับสิ่งนั้นแล้ว เหตุไฉนท่านจึงโอ้อวด ราวกับว่าท่านไม่ ได้รับสิ่งนั้นเลย

8 บัดนี้ พวกท่านอ้อมหน้าแล้ว บัดนี้ พวก ท่านมั่งมีแล้ว พวกท่านได้ครอบครอง เหมือนอย่างพวกกษัตริย์แล้วโดยปราศ- จากพวกเรา และข้าพเจ้าขอพระเจ้าโปรด ให้พวกท่านได้ขึ้นครอบครองจริง ๆ เพื่อ พวกเราจะได้ขึ้นครอบครองพร้อมกับ พวกท่านด้วย

คำแห่งการเป็นอัครทูต

และผู้นำคริสเตียน

9 เพราะข้าพเจ้าคิดว่าพระเจ้าได้ทรงนำ ตัวพวกเราผู้เป็นเหล่าอัครทูตให้ออกมา เป็นลำดับสุดท้าย เหมือนกับว่าถูกกำ- หนดไว้แก่ความตาย เพราะว่าพวกเราถูก ทำให้เป็นภาพที่น่าตื่นตาแก่โลก และแก่ พวกทูตสวรรค์ และแก่มนุษย์ทั้งหลาย

10 พวกเราเป็นพวกคนโง่เขลาเพราะเห็น

(23) 2 คร 10:7 (1) คส 1:25; ทด 1:7

(5) มธ 7:1; 10:26; รม 2:29; 1 คร 3:13 (7) ยน 3:27

(8) ว 3:17 (9) สบ 10:33 (10) กจ 17:18; 26:24; 2 คร 13:9

แก่พระคริสต์ แต่พวกท่านมีสติปัญญาในพระคริสต์ พวกเราอ่อนกำลัง แต่พวกท่านเข้มแข็ง พวกท่านมีเกียรติยศ แต่พวกเราถูกเหยียดหยาม

11 คือจนถึงเวลานี้พวกเราทั้งหิว และกระหาย และเปลือยเปล่า และถูกโบยตี และไม่มีที่อยู่อาศัยที่แน่นอน

12 และทำการหนัก โดยทำงานด้วยมือของพวกเราเอง เมื่อถูกด่าว่า พวกเราก็อวยพร เมื่อถูกข่มเหง พวกเราก็อวยพร การข่มเหงนั้น

13 เมื่อถูกใส่ร้าย พวกเราก็อ่อนน้อม พวกเราถูกทำให้เป็นเหมือนสิ่งโสโครกแห่งแผ่นดินโลก และเหมือนสิ่งสกปรกของสิ่งสารพัดจนถึงวันนี้

14 ข้าพเจ้ามิได้เขียนสิ่งเหล่านี้เพื่อจะให้พวกท่านได้ละอาย แต่เหมือนเป็นบรรดาผู้ที่รักของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าขอเตือนพวกท่าน

15 เพราะถึงแม้ว่าพวกท่านมีครูสักหนึ่งหมื่นคนในพระคริสต์ แต่พวกท่านไม่มีบิดาหลายคน ด้วยว่าในพระเยซูคริสต์ ข้าพเจ้าได้ให้กำเนิดพวกท่านโดยทางข่าวประเสริฐ

16 เหตุฉะนั้น ข้าพเจ้าจึงวิงวอนพวกท่าน ขอพวกท่านจงเป็นผู้ปฏิบัติตามแบบของข้าพเจ้า

17 เพราะเหตุนี้ข้าพเจ้าจึงได้ส่งทิโมธี ผู้ซึ่งเป็นลูกที่รักของข้าพเจ้า และสัตย์ซื่อในองค์พระผู้เป็นเจ้า ให้มาหาพวกท่าน ผู้ซึ่งจะนำพวกท่านให้ระลึกถึงทางทั้งหลาย

ของข้าพเจ้าซึ่งมีอยู่ในพระคริสต์ เหมือนอย่างที่ข้าพเจ้าสอนอยู่ทุกแห่งหนในทุกคริสตจักร

18 บัดนี้บางคนผยองขึ้น ราวกับว่าข้าพเจ้าจะไม่มาหาพวกท่าน

19 แต่ถ้าองค์พระผู้เป็นเจ้าโปรด ข้าพเจ้าจะมาหาพวกท่านในไม่ช้านี้ และข้าพเจ้าจะหยั่งดู มิใช่ถ้อยคำของคนที่ผยองเหล่านั้นแต่จะหยั่งดูฤทธิ์อำนาจของพวกเรา

20 เพราะว่าอาณาจักรของพระเจ้ามิได้อยู่ในถ้อยคำ แต่ในฤทธิ์เดช

21 พวกท่านจะเอาอะไร จะให้ข้าพเจ้ามาหาพวกท่านด้วยไม้เรียว หรือในความรัก และในจิตวิญญาณแห่งความอ่อนสุภาพ

บทที่ 5

คนล่วงประเวณี

ต้องถูกตัดสิน

โดยคริสตจักร

1 มีรายงานโดยทั่วไปว่ามีการล่วงประเวณีในท่ามกลางพวกท่าน และการล่วงประเวณีเช่นนั้นก็ไม่กล่าวถึงแม้แต่ในท่ามกลางพวกคนต่างชาติ ที่คนหนึ่งจะได้ภรรยาบิดาของตน

2 และพวกท่านก็ผยองขึ้น และไม่ได้โคกเส้ราแทน เพื่อคนที่ได้กระทำการนี้จะถูกเอาไปเสียจากท่ามกลางพวกท่าน

3 ด้วยว่าแท้จริงแล้วข้าพเจ้า ซึ่งไม่อยู่ด้วยในกาย แต่อยู่ด้วยในจิตวิญญาณ ได้ตัดสินแล้ว ราวกับว่าข้าพเจ้าได้อยู่ด้วยเกี่ยวกับคนนั้นที่ได้กระทำการนี้

4 ในพระนามของพระเยซูคริสต์องค์พระ

(12) มธ 5:44; กจ 18:3; 20:34 (13) พคค 3:45 (14) 1 ธส 2:11 (15) กท 4:19

(16) 1 คร 11:1 (17) กจ 19:22 (18) 1 คร 5:2 (19) กจ 18:21 (20) 1 คร 2:4

(21) 2 คร 10:2 (1) ลนต 18:6-8 (2) 1 คร 4:18; 2 คร 7:7-10 (3) คส 2:5 (4) มธ 18:20; ยน 20:23

ผู้เป็นเจ้าของพวกเรา เมื่อพวกท่านชุมนุมกัน และจิตวิญญาณของข้าพเจ้า พร้อมด้วยฤทธิ์เดชของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของพวกเรา

5 เพื่อจะมอบคนเช่นนั้นไว้ให้ซาตานเพื่อการทำลายของเนื้อหนังเสีย เพื่อจิตวิญญาณจะได้รอดในวันของพระเยซูเจ้า

บาปที่ไม่ได้รับ

การเตือนสติ

ก็แพร่ขยายไปเหมือนเชื้อ

6 การโอ้อวดของพวกท่านไม่ดี พวกท่านไม่ทราบหรือว่าเชื่อนิดเดียวย่อมทำให้แบ่งดิบฟูขึ้นทั้งก้อน

7 เหตุฉะนั้น จงชำระเชื้อเก่าเสีย เพื่อพวกท่านจะได้เป็นก้อนใหม่ เหมือนพวกท่านไร้เชื้อ เพราะว่าแม้แต่พระคริสต์ผู้ทรงเป็นปัสกาของพวกเรา ทรงถูกถวายเป็นเครื่องบูชาเพื่อพวกเราแล้ว

8 เหตุฉะนั้นจงให้พวกเราถือเทศกาลเลี้ยงนั้น มิใช่ด้วยเชื้อเก่า หรือด้วยเชื้อแห่งการคิดปองร้ายและความชั่วช้า แต่ด้วยขนมปังไร้เชื้อแห่งความจริงใจและความจริง

9 ข้าพเจ้าได้เขียนถึงพวกท่านในจดหมายฉบับหนึ่งว่า อย่าคบกับบรรดาคนล่องประเวณี

10 แต่ไม่ได้หมายรวมถึงกับบรรดาคนล่องประเวณีแห่งโลกนี้ หรือกับพวกคนโลก หรือคนฉ้อโกงทั้งหลาย หรือพวกคนไหว้รูปเคารพ เพราะถ้าเป็นอย่างนั้นพวกท่านจะต้องออกไปเสียจากโลกนี้

เราควรแยกตัวจากพี่น้องคริสเตียน

ที่กำลังดำรงชีวิตอยู่ในบาป

11 แต่บัดนี้ข้าพเจ้าได้เขียนถึงพวกท่านว่าอย่าคบหาสมาคม ถ้าผู้ใดที่ถูกเรียกว่าเป็นพี่น้องแล้ว เป็นคนล่องประเวณี หรือคนโลก หรือคนไหว้รูปเคารพ หรือคนปากร้าย หรือคนขี้เมา หรือคนฉ้อโกง กับคนเช่นนั้นไม่กินด้วยกันเลย

12 ด้วยว่าข้าพเจ้ามีหน้าที่อะไรที่จะตัดสินคนทั้งหลายที่อยู่ภายนอกเช่นกันเล่า พวกท่านตัดสินคนเหล่านั้นที่อยู่ภายในมิใช่หรือ

13 แต่คนทั้งหลายที่อยู่ภายนอกนั้นพระเจ้าทรงพิพากษา เหตุฉะนั้นจงกำจัดคนชั่วร้ายนั้นออกเสียจากท่ามกลางพวกท่านเถิด

บทที่ 6

คริสเตียนไม่ควรจะเป็น

ความกันต่อนักคนที่ไม่ใช่

1 มีคนใดในพวกท่านที่เป็นความกับอีกคนหนึ่ง กล่าวที่จะไปว่าความกันต่อนักคนอธรรม และไม่ใช้ต่อนักบรรดาวิสุทธิชนหรือ

2 พวกท่านไม่ทราบหรือว่า บรรดาวิสุทธิชนจะพิพากษาโลก และถ้าโลกจะถูกพิพากษาโดยพวกท่าน พวกท่านไม่ควรจะพิพากษาความเรื่องเล็กน้อยที่สุดหรือ

3 พวกท่านไม่ทราบหรือว่า พวกเราจะพิพากษาพวกทูตสวรรค์ สิ่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับชีวิตนี้จะมากยิ่งขึ้นกว่าสักเท่าไร

(5) กจ 26:18; 1 ทธ 1:20 (6) 1 คร 3:21 (7) อสย 53:7 (8) อพย 12:15; พบบัญ 16:3; มธ 16:6 (9) 2 คร 6:14; อฟ 5:11; 2 ธส 3:6 (10) ยน 17:15 (11) มธ 18:17; กท 2:12 (13) พบบัญ 13:5; 17:7, 12; 1 คร 5:2 (1) ดนล 7:22; มธ 19:28 (2) สดต 49:14 (3) 2 ปต 2:4

4 ดังนั้น ถ้าพวกท่านเป็นความกันเรื่องสิ่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับชีวิตนี้ จงตั้งคนทั้งหลายที่ถูกนับถือน้อยที่สุดในคริสตจักรให้ตัดสินเถิด

5 ข้าพเจ้ากล่าวดังนี้ก็เพื่อให้พวกท่านละเอียดใจ จริงหรือที่ว่าไม่มีคนมีปัญญาในท่ามกลางพวกท่านเลย ไม่เลยหรือ ไม่มีใครที่จะสามารถชำระความระหว่างพี่น้องของตนได้เลยหรือ

6 แต่พี่น้องต้องไปว่าความกันกับพี่น้องและทำอย่างนั้นต่อหน้าบรรดาคนที่ไม่เชื่อ

7 เหตุฉะนั้นบัดนี้ จึงมีความผิดพลาดในท่ามกลางพวกท่านจริง ๆ เพราะว่าพวกท่านไปเป็นความกันต่อกันและกัน ทำให้พวกท่านจึงไม่ทนต่อการร้ายเสียดีกว่าเล่า ทำให้พวกท่านจึงไม่ยอมให้ตนเองถูกโกงเสียดีกว่าเล่า

8 ไม่ใช่เลย พวกท่านทำร้ายกัน และโกงกัน และทำต่อพวกพี่น้องของท่านทั้งหลายเอง

โดยความเชื่อ คนบาปถูกชำระล้าง ถูกแยกตั้งไว้ และได้รับความชอบธรรม

9 พวกท่านไม่ทราบหรือว่า คนอธรรมจะไม่ได้รับอาณาจักรของพระเจ้าเป็นมรดก อย่าถูกหลอกลวงเลย ทั้งบรรดาคนล่วงประเวณี หรือพวกคนไหวรูปเคารพ หรือคนเล่นซู้ทั้งหลาย หรือคนนิสัยเหมือนผู้หญิง หรือพวกคนรักร่วมเพศ

10 หรือบรรดาคนขโมย หรือพวกคนโลภ หรือคนขี้เมาทั้งหลาย หรือพวกคนปากร้าย หรือเหล่าคนฉ้อโกง จะไม่รับอาณาจักร

จักรของพระเจ้าเป็นมรดก

11 และบางคนในพวกท่านเคยเป็นคนเช่นนั้น แต่พวกท่านถูกชำระล้างแล้ว แต่พวกท่านถูกนับว่าชอบธรรมแล้วในพระนามของพระเยซูเจ้า และโดยพระวิญญูญาณของพระเจ้าของพวกเรา

12 สิ่งสารพัดก็ถูกต้องตามพระราชบัญญัติสำหรับข้าพเจ้า แต่ไม่ใช่ทุกสิ่งเป็นประโยชน์ สิ่งสารพัดก็ถูกต้องตามพระราชบัญญัติสำหรับข้าพเจ้า แต่ข้าพเจ้าไม่ยอมอยู่ได้อ่านาจของสิ่งใดเลย

จงหนีจากการล่วงประเวณี

13 อาหารทั้งหลายมีไว้สำหรับท้อง และท้องก็สำหรับอาหารทั้งหลาย แต่พระเจ้าจะทรงทำลายทั้งท้องและอาหารทั้งหลายนั้น บัดนี้ร่างกายนั้นไม่ได้มีไว้สำหรับการล่วงประเวณี แต่สำหรับองค์พระผู้เป็นเจ้า และองค์พระผู้เป็นเจ้าสำหรับร่างกาย

14 และพระเจ้าได้ทรงชุบองค์พระผู้เป็นเจ้าให้เป็นขึ้นมาใหม่ และจะทรงชุบพวกเราให้เป็นขึ้นมาใหม่โดยฤทธิ์เดชของพระองค์เองด้วย

15 พวกท่านไม่ทราบหรือว่า ร่างกายทั้งหลายของพวกท่านเป็นอวัยวะทั้งหลายของพระคริสต์ ดังนั้นข้าพเจ้าจะเอาอวัยวะทั้งหลายของพระคริสต์ และทำอวัยวะเหล่านั้นให้เป็นอวัยวะทั้งหลายของหญิงโสเภณีได้หรือ ขอพระเจ้าอวยอมนให้เป็นเช่นนั้นเลย

16 อะไรกัน พวกท่านไม่ทราบหรือว่า คน

(7) สภ 20:22 (9) กจ 20:32; 1 คร 15:50 (11) 1 คร 12:2 (12) 1 คร 10:23

(13) มธ 15:17; รม 14:17 (14) รม 6:5; 2 คร 4:14

(15) รม 12:5; 1 คร 6:13 (16) ปฐก 2:24; มธ 19:5

ซึ่งผูกพันกับหญิงโสเภณีก็เป็นกายอันเดียวกัน เพราะพระองค์ตรัสว่า ‘เขาทั้งสองจะเป็นเนื้ออันเดียวกัน’

17 แต่คนที่ผูกพันกับองค์พระผู้เป็นเจ้าก็เป็นจิตวิญญาณอันเดียวกัน

18 จงหนีเสียจากการล่วงประเวณี บาปทุกอย่างที่มนุษย์กระทำนั้นก็อยู่ภายนอกร่างกาย แต่คนที่ล่วงประเวณีก็ทำบาปต่อร่างกายของตัวเองเขาเอง

ร่างกายของคริสเตียนเป็น

วิหารของพระวิญญาณบริสุทธิ์

19 อะไรกัน พวกท่านไม่ทราบหรือว่าร่างกายของพวกท่านเป็นวิหารของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ซึ่งสถิตอยู่ในพวกท่าน ซึ่งพวกท่านได้รับจากพระเจ้า และพวกท่านไม่ใช่เจ้าของตัวพวกท่านเอง

20 เพราะว่าพวกท่านถูกซื้อไว้แล้วตามราคา เหตุฉะนั้นจงถวายสง่าราศีแด่พระเจ้าในร่างกายของพวกท่าน และในจิตวิญญาณของพวกท่าน ซึ่งเป็นของพระเจ้า

บทที่ 7

คำแนะนำสำหรับ

คู่สมรสคริสเตียน

1 บัดนี้เกี่ยวกับสิ่งทั้งหลายซึ่งพวกท่านได้เขียนมาถึงข้าพเจ้านั้น เป็นการดีที่ผู้ชายจะไม่แตะต้องผู้หญิงเลย

2 แต่อย่างไรก็ตาม เพื่อหลีกเลี่ยงการล่วงประเวณี จงให้ผู้ชายทุกคนมีภรรยาของตนเอง และจงให้ผู้หญิงทุกคนมีสามีของตนเอง

3 จงให้สามีปฏิบัติหน้าที่อันพึงปฏิบัติต่อ

ภรรยา และจงให้ภรรยาปฏิบัติต่อสามีเช่นเดียวกัน

4 ภรรยาไม่มีอำนาจเหนือร่างกายของตนเอง แต่สามีมี และในทำนองเดียวกันสามีไม่มีอำนาจเหนือร่างกายของตนเอง แต่ภรรยามี

5 พวกท่านอย่าเอาเปรียบซึ่งกันและกัน เว้นแต่ได้ตกลงกันไว้เป็นการชั่วคราว เพื่อพวกท่านจะสามารถอุทิศตัวต่อการอดอาหารและการอธิษฐาน และจงมาอยู่ร่วมกันอีก เพื่อไม่ให้ซาตานทดลองพวกท่านเพราะการกลั่นไม่อยู่ของพวกท่าน

6 แต่ข้าพเจ้ากล่าวสิ่งนี้โดยได้รับอนุญาตและไม่ได้เป็นพระบัญชา

7 ด้วยว่าข้าพเจ้าปรารถนาที่จะให้ทุกคนเป็นเหมือนข้าพเจ้า แต่ทุกคนก็ได้รับของประทานที่เหมาะสมสำหรับตนเองจากพระเจ้า คนหนึ่งตามอย่างนี้ และอีกคนหนึ่งตามอย่างนั้น

8 เหตุฉะนั้นข้าพเจ้าขอกล่าวแก่คนที่ยังไม่แต่งงานและพวกหญิงม่ายว่า เป็นสิ่งที่ดีสำหรับพวกเขาถ้าพวกเขาอยู่เหมือนอย่างข้าพเจ้า

9 แต่ถ้าพวกเขายังใจไม่ได้ก็จงให้พวกเขาแต่งงานเสียเถิด เพราะว่าการแต่งงานเสียก็ดีกว่ามีใจเร่าร้อน

10 และสำหรับคนที่แต่งงานแล้วข้าพเจ้าขอสั่ง แต่มิใช่ข้าพเจ้า แต่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงบัญชาว่า อย่าให้ภรรยาไปจากสามีของตน

(17) ยน 17:21; รม 8:9 (18) รม 1:24; 6:12; 1 คร 6:9 (19) ยน 2:21; รม 14:7

(20) กจ 20:28; 1 คร 7:23 (1) 1 คร 7:8 (3) อพย 21:10 (5) ยอ 2:16; 1 ธส 3:5 (6) 2 คร 8:8

(7) กจ 26:29 (8) 1 คร 7:1, 26 (9) 1 ทธ 5:14 (10) มลค 2:14; มธ 5:32; มก 10:6-10

11 แต่ถ้านางไปแล้ว จงให้นางเป็นโสดต่อไป หรือจงให้นางกลับคืนดีกันกับสามีของนาง และอย่าให้สามีโลภรรยาของตนไปเสีย

การสมรสกันระหว่าง

คนที่เชื่อและ

คนที่ไม่เชื่อ

12 แต่สำหรับคนอื่นนั้น ข้าพเจ้าขอกล่าวไม่ใช่องค์พระผู้เป็นเจ้าว่า ถ้าพี่น้องคนใดมีภรรยาที่ไม่เชื่อ และนางพอใจที่จะอาศัยอยู่กับสามี อย่าให้สามีโลภนางไปเสีย

13 และผู้หญิงซึ่งมีสามีที่ไม่เชื่อ และถ้าสามีพอใจที่จะอาศัยอยู่กับนาง อย่าให้นางทิ้งสามีนั้นเลย

14 ด้วยว่าสามีที่ไม่เชื่อนั้นได้รับการทรงชำระให้บริสุทธิ์โดยทางภรรยา และภรรยาที่ไม่เชื่อนั้นได้รับการทรงชำระให้บริสุทธิ์โดยทางสามี มิฉะนั้นลูก ๆ ของพวกท่านก็เป็นมลทิน แต่บัดนี้ลูกเหล่านั้นก็บริสุทธิ์

15 แต่ถ้าคนที่ไม่เชื่อจะไป ก็จงให้เขาไปเถิด พี่น้องชายหญิงไม่ถูกผูกมัดในกรณีดังกล่าว แต่พระเจ้าได้ทรงเรียกพวกเราให้มาสู่สันติสุข

16 เพราะท่านทราบอะไรเล่า โอ ท่านผู้เป็นภรรยา ว่าท่านจะช่วยสามีของตนให้รอดได้หรือไม่ หรือท่านทราบได้อย่างไรเล่า โอ ท่านผู้เป็นสามี ว่าท่านจะช่วยภรรยาของตนให้รอดได้หรือไม่

จงพอใจในฐานะที่เป็นอยู่

17 แต่ตามที่พระเจ้าได้แจกจ่ายแก่ทุกคน

อย่างไร ตามที่องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงเรียกทุกคนอย่างไร ก็จงให้เขาดำเนินอย่างนั้น และข้าพเจ้ากำหนดไว้ตามนั้นในคริสตจักรทั้งหมด

18 มีชายคนใดที่ได้รับการทรงเรียกเมื่อได้เข้าสู่หน้ดแล้วหรือ อย่าให้เขากลายเป็นเหมือนไม่ได้เข้าสู่หน้ดเลย มีคนใดที่ได้รับการทรงเรียกเมื่อมิได้เข้าสู่หน้ดหรือ อย่าให้เขาเข้าสู่หน้ดเลย

19 การเข้าสู่หน้ดไม่สำคัญอะไร และการไม่เข้าสู่หน้ดไม่สำคัญอะไร แต่การรักษาพระบัญญัติต่าง ๆ ของพระเจ้าั้นต่างหากที่สำคัญ

20 จงให้ทุกคนอยู่ต่อไปในการทรงเรียกเดียวกับที่เขาอยู่เมื่อเขาได้รับการทรงเรียกนั้น

21 ท่านได้รับการทรงเรียกเมื่อยังเป็นทาสอยู่หรือ อย่าสนใจเรื่องนั้นเลย แต่ถ้าท่านสามารถไถ่ตัวให้เป็นไทได้ก็ควรไถ่ดีกว่า

22 เพราะผู้ใดที่ได้รับการทรงเรียกในองค์พระผู้เป็นเจ้าเมื่อยังเป็นทาสอยู่ ก็เป็นเสรีชนขององค์พระผู้เป็นเจ้า เช่นเดียวกันคนที่ได้รับการทรงเรียกเมื่อเป็นเสรีชน คนนั้นก็เป็นผู้รับใช้ของพระคริสต์

23 พวกท่านได้ถูกซื้อไว้แล้วตามราคา พวกท่านอย่าเป็นพวกผู้รับใช้ของมนุษย์เลย

24 พี่น้องทั้งหลาย ในฐานะอันใดที่เขาอยู่เมื่อได้รับการทรงเรียก จงให้ทุกคนอยู่ต่อไปกับพระเจ้าในฐานะนั้น

(14) มลค 2:15 (15) รม 12:18 (16) รม 11:14; 1 ปต 3:1 (17) 1 คร 4:17 (18) กจ 15:1

(19) ยน 15:14; รม 2:27, 29; กท 3:28; 5:6; 6:15; คส 3:11 (22) ยน 8:36; รม 6:18; 1 คร 9:21; กท 5:13

(23) ลนต 25:42; 1 คร 6:20; 1 ปต 1:18-19; วว 5:9 (24) อฟ 6:5-8; คส 3:22-24

คำแนะนำสำหรับ

หญิงสาวพรหมจารีและหญิงม่าย

25 บัดนี้เกี่ยวกับพวกหญิงสาวพรหมจารีนั้น ข้าพเจ้าไม่ได้รับพระบัญชาจากองค์พระผู้เป็นเจ้า แต่ข้าพเจ้าก็ขอออกความเห็นของข้าพเจ้า เหมือนเป็นผู้หนึ่งที่ได้รับพระเมตตาจากองค์พระผู้เป็นเจ้าเพื่อเป็นคนสัตย์ซื่อ

26 เหตุฉะนั้นข้าพเจ้าจึงเห็นว่า เป็นการดีสำหรับความยุ่งยากในปัจจุบันนี้ ข้าพเจ้าขอกล่าวว่า เป็นการดีที่ผู้ชายจะอยู่อย่างนี้

27 ท่านผูกพันอยู่กับภรรยาแล้วหรืออย่าหาช่องที่จะได้รับการปลดปล่อยเลย ท่านได้รับการปลดปล่อยจากภรรยาแล้วหรือ อย่าหาภรรยาเลย

28 แต่ถ้าท่านแต่งงาน ท่านก็ไม่ได้ทำผิด และถ้าหญิงสาวพรหมจารีแต่งงาน เธอก็ไม่ได้ทำผิด แต่อย่างไรก็ตามคนเช่นนั้นจะมีความยากลำบากในเนื้อหนัง แต่ข้าพเจ้าจะเว้นพวกท่านไว้

29 แต่ข้าพเจ้ากล่าวว่า ฟิน้องทั้งหลายเวลาก็สั้นมากแล้ว เท่าที่เหลืออยู่นี้ ทุกคนทั้งหลายที่มีภรรยาแล้ว จงเป็นเหมือนกับว่าพวกเขาไม่มีภรรยา

30 และคนทั้งหลายที่ร้องไห้ จงเป็นเหมือนกับว่าพวกเขาไม่ร้องไห้ และคนทั้งหลายที่ปิติยินดี จงเป็นเหมือนกับว่าพวกเขาไม่ปิติยินดี และคนทั้งหลายที่ซื้อ จงเป็นเหมือนกับว่าพวกเขาไม่ถือครองเลย

31 และคนทั้งหลายที่ใช้โลกนี้ จงเป็นเหมือนกับว่าไม่ใช้โลกนี้ในทางที่ผิด

เพราะความนิยมของโลกนี้จะล่องไป

32 แต่ข้าพเจ้าอยากให้พวกท่านอยู่โดยปราศจากความกระวนกระวาย คนที่ยังไม่แต่งงานก็ใส่ใจในสิ่งทั้งหลายที่เป็นขององค์พระผู้เป็นเจ้าว่าเขาจะเป็นที่พอพระทัยขององค์พระผู้เป็นเจ้าอย่างไร

33 แต่คนที่แต่งงานแล้วก็ใส่ใจในสิ่งทั้งหลายที่เป็นของโลกว่าเขาจะเป็นที่พอใจของภรรยาของตนอย่างไร

34 มีความแตกต่างกันด้วยระหว่างภรรยาและสาวพรหมจารี หญิงที่ยังไม่แต่งงานก็ใส่ใจในสิ่งทั้งหลายที่เป็นขององค์พระผู้เป็นเจ้า เพื่อนางจะบริสุทธิทั้งในร่างกายและในจิตวิญญาณ แต่หญิงที่แต่งงานแล้วก็ใส่ใจในสิ่งทั้งหลายที่เป็นของโลกนี้ ว่านางจะเป็นที่พอใจสามีของตนอย่างไร

35 และสิ่งนี้ข้าพเจ้ากล่าวเพื่อเป็นผลประโยชน์ของพวกท่านเอง มิใช่เพื่อข้าพเจ้าจะเอาบ่วงคล้องพวกท่าน แต่เพื่อสิ่งซึ่งเหมาะสม และเพื่อให้พวกท่านปรนนิบัติองค์พระผู้เป็นเจ้าโดยปราศจากสิ่งที่ทำให้ไขว้เขว

36 แต่ถ้าชายคนใดคิดว่าตนประพฤติดต่อกับสาวพรหมจารีของตนอย่างไม่เหมาะสม และถ้าหญิงนั้นมีอายุผ่านวัยสาวของเธอแล้ว และเห็นว่าจำเป็น จงให้เขาทำสิ่งที่ตนประสงค์ เขาไม่ได้ทำผิดสิ่งใด จงให้เขาทั้งสองแต่งงานกันเถิด

37 แต่อย่างไรก็ตาม ชายคนใดที่ตั้งใจแน่วแน่ และเห็นว่าไม่มีความจำเป็น แต่

(25) 2 คร 4:1; 1 ทธ 1:12 (26) 1 คร 7:1, 8 (29) รม 13:11; 1 คร 7:31; 1 ปด 4:7

(31) สดด 39:6; 1 คร 7:29; ยก 1:10; 1 ปด 1:24

(32) 1 ทธ 5:5 (34) ลก 10:40

มีอำนาจเหนือความประสงค์ของตนเอง และตั้งใจตั้งนั้นว่าเขาจะให้หญิงนั้นเป็นพรหมจารีต่อไป เขาก็กระทำดีแล้ว

38 ดังนั้นผู้ใดที่มอบหญิงนั้นไว้ในการแต่งงานก็ทำดีอยู่ แต่ผู้ที่ไม่มอบหญิงนั้นไว้ในการแต่งงานก็ทำดีกว่า

39 ภรรยาที่ถูกผูกมัดโดยกฎหมายตราบไต่ที่สามิของนางยังมีชีวิตอยู่ แต่ถ้าสามิของนางตายเสียแล้ว นางก็มีเสรีภาพที่จะแต่งงานกับชายใดก็ได้ที่นางประสงค์ ในองค์พระผู้เป็นเจ้าเท่านั้น

40 แต่นางจะเป็นสุขกว่าถ้านางอยู่คนเดียว ตามความเห็นของข้าพเจ้า และข้าพเจ้าคิดว่าข้าพเจ้ามีพระวิญญาณของพระเจ้าด้วย

บทที่ 8

อาหารที่ถวายแก่รูปเคารพ

1 บัดนี้ เกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ที่บูชาแก่บรรดารูปเคารพนั้น พวกเราทราบแล้วว่า พวกเราทุกคนก็มีความรู้ ความรู้ทำให้ผยองขึ้น แต่ความรักเสริมสร้างขึ้น

2 และถ้าผู้ใดคิดว่าเขาทราบสิ่งใด ๆ แล้ว ผู้นั้นก็ไม่ทราบสิ่งใดเลยตามที่เขาคควรจะทราบ

3 แต่ถ้าผู้ใดรักพระเจ้า พระองค์ผู้เดียวกันนั้นก็ทรงรู้จักผู้นั้น

4 เหตุฉะนั้นเกี่ยวกับการกินสิ่งเหล่านั้นที่บูชาแก่บรรดารูปเคารพนั้น พวกเราทราบอยู่แล้วว่ารูปเคารพนั้นไม่มีตัวมีตนเลยในโลก และทราบว่าไม่มีพระเจ้าองค์อื่น มีแต่พระเจ้าองค์เดียว

5 ด้วยว่าถึงแม้ว่าจะมีสิ่งต่าง ๆ ที่ถูกเรียกว่า “พระ” ไม่ว่าในสวรรค์หรือในแผ่นดินโลก (ก็เป็นเหมือนมีพระมากและเจ้านายมาก)

6 แต่สำหรับพวกเรานั้นมีแต่พระเจ้าองค์เดียว คือพระบิดา ซึ่งสิ่งทั้งปวงเป็นของพระองค์ และพวกเราอยู่ในพระองค์ และมีพระเยซูคริสต์เจ้าองค์เดียว ซึ่งสิ่งทั้งปวงเป็นมาโดยพระองค์ และพวกเราก็คือเป็นมาโดยพระองค์

7 อย่างไรก็ตามก็ดี ความรู้นั้นไม่ได้มีอยู่ในมนุษย์ทุกคน เพราะว่าบางคนที่มีจิตสำนึกเรื่องรูปเคารพจนถึงเวลานี้ก็รับประทานอาหารนั้นราวกับเป็นสิ่งที่บูชาแก่รูปเคารพแล้ว และจิตสำนึกของพวกเขาก็อ่อนแออยู่จึงเป็นมลทิน

8 แต่อาหารไม่ทำให้พวกเราเป็นที่ชอบต่อพระเจ้า เพราะว่าถ้าพวกเรากิน พวกเราก็คงไม่ได้ดีขึ้น และถ้าพวกเราไม่กิน พวกเราก็คงไม่ได้แย่ลง

9 แต่จงระวังให้ดี เกรงว่าโดยวิธีหนึ่งวิธีใด เสรีภาพนี้ของพวกท่านจะกลายเป็นหินสะดุดแก่คนเหล่านั้นที่อ่อนแอ

10 เพราะว่าถ้าผู้ใดเห็นท่านซึ่งมีความรู้เอนกายลงรับประทานอาหารในวิหารของรูปเคารพ จิตสำนึกของผู้นั้นที่อ่อนแอจะไม่เข้มเกริมที่จะกินสิ่งเหล่านั้นซึ่งถูกบูชาแก่บรรดารูปเคารพหรือ

11 และโดยความรู้ของท่าน พี่น้องที่อ่อนแอของท่านจะพินาศไป ซึ่งพระคริสต์ได้ทรงยอมวายพระชนม์เพื่อเขาแล้ว

(38) สบ 13:4 (39) รม 7:2; 2 คร 6:14 (40) 1 คร 7:6, 25; 1 ธส 4:8 (1) กจ 15:20; รม 14:3, 14

(2) 1 คร 13:8-12 (4) พบญ 4:35, 39; 6:4; อสย 41:24 (5) ยน 10:34 (6) มลค 2:10; ยน 1:3; 13:13

(7) รม 14:14; 1 คร 10:28 (8) รม 14:17 (9) รม 12:13; กท 5:13 (10) 1 คร 10:28 (11) รม 14:15, 20

12 แต่เมื่อพวกท่านทำผิดเช่นนั้นต่อพวกพี่น้อง และทำให้จิตสำนึกที่อ่อนแอของพวกเขารับบาดเจ็บ พวกท่านก็ทำบาปต่อพระคริสต์

13 เหตุฉะนั้น ถ้าอาหารทำให้พี่น้องของข้าพเจ้าหลงผิดไป ข้าพเจ้าจะไม่กินเนื้อสัตว์ในขณะที่โลกยังคงอยู่ เกรงว่าข้าพเจ้าจะทำให้พี่น้องของข้าพเจ้าหลงผิดไป

บทที่ 9

เปาโลอ้างสิทธิของอัครทูต ที่เขาควรจะได้รับ

1 ข้าพเจ้ามิได้เป็นอัครทูตหรือ ข้าพเจ้ามิได้เป็นไทหรือ ข้าพเจ้ามิได้เห็นพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราหรือ ท่านทั้งหลายมิได้เป็นผลงานของข้าพเจ้าในองค์พระผู้เป็นเจ้าหรือ

2 ถ้าข้าพเจ้ามิได้เป็นอัครทูตต่อคนอื่น ๆ แต่ข้าพเจ้าก็เป็นอัครทูตต่อพวกท่านอย่างไม่ต้องสงสัย ด้วยว่าตราประทับแห่งการเป็นอัครทูตของข้าพเจ้าคือ พวกท่านในองค์พระผู้เป็นเจ้า

3 คำตอบของข้าพเจ้าแก่คนเหล่านั้นที่สอบสวนข้าพเจ้าคือว่า

4 พวกเราไม่มีสิทธิที่จะกินและดื่มหรือ

5 พวกเราไม่มีสิทธิที่จะพาพี่น้อง คือ ภรรยา ไปไหน ๆ ด้วยกัน เหมือนอย่างอัครทูตคนอื่น ๆ และเหมือนอย่างบรรดาน้องชายขององค์พระผู้เป็นเจ้าและเศฟาสหรือ

6 หรือข้าพเจ้าและบาร์นาบัสเท่านั้นที่ไม่มีสิทธิจะเลิกทำงานหรือ

ผู้ประกาศข่าวประเสริฐก็ควรได้รับ การเลี้ยงชีพด้วยข่าวประเสริฐนั้น

7 ผู้ใดบ้างเข้าไปในสงครามในเวลาใด โดยจ่ายค่าจ้างของตัวเอง ผู้ใดบ้างปลูกสวนองุ่น และมีได้กินผลจากสวนนั้น หรือผู้ใดบ้างเลี้ยงฝูงสัตว์ และมีได้กินน้ำนมของฝูงสัตว์นั้น

8 ข้าพเจ้ากล่าวสิ่งเหล่านี้ตามอย่างมนุษย์หรือ หรือพระราชบัญญัติมิได้กล่าวอย่างนี้เหมือนกันหรือ

9 เพราะมีเขียนไว้แล้วในพระราชบัญญัติของโมเสสว่า ‘ท่านอย่าเอาตะกร้อครอบปากวัวตัวผู้ที่กำลังนวดข้าวอยู่’ พระเจ้าทรงเป็นห่วงบรรดาวัวตัวผู้หรือ

10 หรือพระองค์ตรัสเช่นนั้นเพื่อเห็นแก่พวกเราโดยสิ้นเชิงหรือ สิ่งนี้ถูกเขียนไว้เพื่อเห็นแก่พวกเราอย่างไม่ต้องสงสัยเพื่อคนที่ไถนา จะไถนาในความหวัง และเพื่อคนที่นวดข้าวในความหวังจะได้เป็นผู้เข้าส่วนแห่งความหวังของเขา

11 ถ้าพวกเราได้หว่านสิ่งต่าง ๆ ฝ่ายจิต วิญญาณให้แก่พวกท่าน เป็นสิ่งใหญ่โตหรือถ้าพวกเราจะเกี่ยวสิ่งทั้งหลายฝ่ายเนื้อหนังของพวกท่าน

12 ถ้าคนอื่นเป็นผู้เข้าส่วนของอำนาจนี้เหนือพวกท่าน พวกเราก็เป็นมากกว่ามิใช่หรือ แต่อย่างไรก็ตามพวกเราก็มิได้ใช้อำนาจนี้เลย แต่ยอมทนทุกข์ยากสารพัดเกรงว่าพวกเราจะขัดขวางข่าวประเสริฐของพระคริสต์

13 พวกท่านไม่ทราบหรือว่า คนทั้งหลาย

(12) มธ 25:40 (13) รม 14:21 (1) กจ 9:15; 1 คร 3:6; 4:15 (2) 2 คร 12:12

(4) 1 ธส 2:6, 9 (5) มธ 8:14; 13:55 (6) กจ 4:36 (7) พบญ 20:6; ยน 21:15; 2 คร 10:4

(9) พบญ 25:4 (10) 2 ทธ 2:6 (11) รม 15:27 (12) กจ 18:3; 2 คร 11:12 (13) ลนต 6:16; กตว 18:8-31

ซึ่งปรนินิบัติเรื่องสิ่งบริสุทธิต่าง ๆ ก็ได้
รับการเลี้ยงชีพจากสิ่งเหล่านั้นของพระ
วิหาร และคนทั้งหลายซึ่งปรนินิบัติที่แทน
บูชาก็เป็นผู้เข้าส่วนกับแท่นบูชา

14 ทำนองเดียวกัน องค์พระผู้เป็นเจ้าได้
ทรงแต่งตั้งไว้ว่า คนทั้งหลายซึ่งประกาศ
ข่าวประเสริฐควรได้รับการเลี้ยงชีพด้วย
ข่าวประเสริฐนั้น

15 แต่ข้าพเจ้าไม่ได้ใช้สิทธิเหล่านี้เลย ทั้ง
ข้าพเจ้าไม่ได้เขียนสิ่งเหล่านี้ เพื่อจะให้
กระทำอย่างนั้นแก่ข้าพเจ้าด้วย เพราะ
ข้าพเจ้ายอมตายเสียดีกว่าที่จะให้ผู้ใดทำ
ให้การโอ้อวดของข้าพเจ้าไร้ประโยชน์

16 เพราะถึงแม้ว่าข้าพเจ้าประกาศข่าว
ประเสริฐนั้น ข้าพเจ้าก็ไม่มีเหตุที่จะอวด
ได้ เพราะความจำเป็นถูกวางไว้บนข้าพ
เจ้า ใช่ว่า วิบัติจะเกิดแก่ข้าพเจ้าถ้าข้าพ
เจ้าไม่ประกาศข่าวประเสริฐ

17 เพราะถ้าข้าพเจ้ากระทำสิ่งนี้อย่างเต็ม
ใจ ข้าพเจ้าก็ได้รับบำเหน็จ แต่ถ้ากระทำ
อย่างฝืนใจ หน้าที่ประกาศข่าวประเสริฐก็
ถูกมอบไว้แก่ข้าพเจ้าแล้ว

18 แล้วอะไรเล่าเป็นบำเหน็จของข้าพเจ้า
จริง ๆ แล้ว เมื่อข้าพเจ้าประกาศข่าวประ
เสริฐ ข้าพเจ้าก็ประกาศข่าวประเสริฐของ
พระคริสต์โดยไม่คิดค่า เพื่อข้าพเจ้าจะไม่
ใช้อำนาจของข้าพเจ้าอย่างผิด ๆ ในข่าว
ประเสริฐนั้น

เปาโลยอมทำทุกวิถีทาง

เพื่อจะชนะจิตวิญญาณ

19 เพราะถึงแม้ว่าข้าพเจ้าเป็นไทจาก

มนุษย์ทุกคน แต่ข้าพเจ้าก็ยังทำให้ตัวเอง
เป็นผู้รับใช้ของทุกคน เพื่อข้าพเจ้าจะได้
พวกเขามากยิ่งขึ้น

20 และต่อพวกยิว ข้าพเจ้าได้กลายเป็น
เหมือนคนยิว เพื่อข้าพเจ้าจะได้พวกยิว
ต่อคนทั้งหลายที่อยู่ใต้พระราชบัญญัติ
ก็เป็นเหมือนอยู่ใต้พระราชบัญญัติ เพื่อ
ข้าพเจ้าจะได้คนเหล่านั้นที่อยู่ใต้พระราช
บัญญัติ

21 ต่อคนทั้งหลายที่ไม่มีพระราชบัญญัติ
ก็เป็นเหมือนคนที่ไม่มีพระราชบัญญัติ
(โดยไม่ได้้อย่างปราศจากพระราชบัญญัติ
ต่อพระเจ้า แต่อยู่ใต้พระราชบัญญัติ
ต่อพระคริสต์) เพื่อข้าพเจ้าจะได้คนเหล่า
นั้นที่ไม่มีพระราชบัญญัติ

22 ต่อคนอ่อนแอ ข้าพเจ้าก็กลายเป็น
เหมือนคนอ่อนแอ เพื่อข้าพเจ้าจะได้คน
อ่อนแอ ข้าพเจ้ายอมเป็นคนทุกชนิดต่อ
คนทั้งปวง เพื่อโดยทุกวิถีทางข้าพเจ้าจะ
ช่วยบางคนให้รอด

23 และสิ่งนี้ข้าพเจ้ากระทำเพราะเห็นแก่
ข่าวประเสริฐ เพื่อข้าพเจ้าจะได้เป็นผู้เข้า
ส่วนกับพวกท่านในข่าวประเสริฐนั้น

24 พวกท่านไม่ทราบหรือว่า คนทั้งหลาย
ซึ่งวิ่งในการแข่งขัน ก็วิ่งด้วยกันทุกคน
แต่เพียงคนเดียวได้รับรางวัล เหตุฉะนั้น
จงวิ่ง เพื่อพวกท่านจะชิงรางวัลให้ได้

25 และทุกคนที่พยายามอย่างหนักเพื่อ
จะชนะ ก็เคร่งครัดในสิ่งสารพัด บัดนี้
พวกเขากระทำสิ่งนั้นเพื่อจะได้มงกุฎซึ่ง
ร่วงโรยได้ แต่พวกเราเพื่อจะได้มงกุฎที่

(14) มธ 10:10; กท 6:6 (15) กจ 18:3; 20:33; 2 คร 11:10 (16) รม 1:14

(17) 1 คร 3:8, 14; 9:18; กท 2:7 (18) 1 คร 7:31 (19) มธ 18:15; 1 คร 9:1; กท 5:13 (20) กจ 16:3

(21) รม 2:12 (22) รม 11:14; 14:1; 15:1; 1 คร 10:33 (24) กท 2:2 (25) ยก 1:12

ไม่มีวันร่วงโรยเลย

26 เหตุฉะนั้นข้าพเจ้าจึงวิ่งแข่งอย่างนี้ ไม่ใช่เหมือนไม่มีเป้าหมายชัดเจน ข้าพเจ้าต่อสู้อย่างนี้ ไม่ใช่เหมือนอย่างนักมวยที่ชกลม

27 แต่ข้าพเจ้าปราบร่างกายของข้าพเจ้า และทำให้ร่างกายนั้นอยู่ได้บังคับ เพราะเกรงว่าโดยทางหนึ่งทางใดเมื่อข้าพเจ้าได้ประกาศแก่คนอื่นแล้ว ตัวข้าพเจ้าเองจะเป็นคนที่ใช้การไม่ได้

บทที่ 10

การประพุดติของอิสราเอล

เป็นเครื่องเตือนใจของคริสตจักร

1 ยิ่งกว่านั้น พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าไม่ อยากให้พวกท่านขาดความรู้ ว่าบรรพบุรุษทุกคนของพวกเราได้อยู่ได้เมื่อนั้น และได้ผ่านเข้าไปในทะเลนั้นทุกคน

2 และทุกคนได้รับบัพติศมาเข้าส่วนกับโมเสสในเมื่อนั้นและในทะเลนั้น

3 และทุกคนได้รับประทานอาหารฝ่ายจิต วิญญาณอันเดียวกัน

4 และทุกคนได้ดื่มน้ำฝ่ายจิตวิญญาณอันเดียวกัน เพราะว่าพวกเขาได้ดื่มจากคิลาฝ่ายจิตวิญญาณที่ติดตามพวกเขา และคิลานั้นคือพระคริสต์

5 แต่สำหรับหลายคนในพวกเขา พระเจ้าไม่พอพระทัย ด้วยว่าพวกเขาถูกคว่ำเสียในถิ่นทุรกันดาร

6 บัดนี้สิ่งเหล่านี้ได้เป็นตัวอย่างต่าง ๆ สำหรับพวกเรา เพื่อที่พวกเราจะไม่โลภอยากได้สิ่งต่าง ๆ ที่ชั่วร้าย เหมือนพวก

เขาได้โลกด้วย

7 และพวกท่านอย่าเป็นคนไหว้รูปเคารพเหมือนอย่างบางคนในพวกเขาเป็น ตามที่มีเขียนไว้แล้วว่า ‘ประชากรก็นั่งลงกินและดื่ม และลุกขึ้นเล่นสนุกกัน’

8 และอย่าให้พวกเรากระทำล่วงประเวณีเหมือนอย่างบางคนในพวกเขาได้กระทำ และล้มตายในวันเดียวเป็นจำนวนสองหมื่นสามพันคน

9 และอย่าให้พวกเราลองดีพระคริสต์เหมือนอย่างบางคนในพวกเขาได้ลองดีเช่นกัน และถูกทำลายด้วยบรรดาจู่ร้าย

10 และอย่าให้พวกท่านบ่น เหมือนอย่างบางคนในพวกเขาได้บ่นด้วย และถูกทำลายด้วยองค์เพชฌฆาต

11 บัดนี้สิ่งเหล่านี้ทั้งสิ้นได้บังเกิดแก่พวกเขาเพื่อเป็นตัวอย่างต่าง ๆ และสิ่งเหล่านี้ได้ถูกบันทึกไว้เพื่อเตือนสติพวกเรา ผู้ซึ่งบรรดาเยสุสสุดท้ายของโลกกำลังมาถึง

12 เหตุฉะนั้นจงให้คนที่คิดว่าตัวเองยืนมั่นคงแล้วระวังให้ดี เกรงว่าเขาจะล้มลง

13 ไม่มีการทดลองใด ๆ เกิดขึ้นกับพวกท่าน นอกเหนือจากการทดลองซึ่งเคยเกิดกับมนุษย์ทั้งหลาย แต่พระเจ้าทรงสัตย์ซื่อ ผู้จะไม่ทรงอนุญาตให้พวกท่านถูกทดลองเกินกว่าที่พวกท่านจะสามารถทนได้ แต่พร้อมกับการทดลองนั้น จะโปรดให้มีทางที่จะหลบหนีได้ด้วย เพื่อพวกท่านจะสามารถทนได้

14 เหตุฉะนั้น พวกที่รักอย่างยิ่งของข้าพ

(26) 2 ทธ 2:5 (27) ยรม 6:30; รม 6:18; 8:13 (1) อพย 13:21-22; 14:21-22, 29 (3) อพย 16:4

(4) อพย 17:5-7 (5) กตว 14:29 (6) กตว 11:4, 34 (7) 1 คร 5:11 (8) กตว 25:1-9 (9) อพย 17:2, 7

(10) อพย 12:23; กตว 14:37 (11) รม 15:4 (12) รม 11:20 (13) 1 คร 1:9 (14) 2 คร 6:17

เจ้า จงหนีไปจากการไหว้รูปเคารพ

15 ข้าพเจ้าพูดเหมือนอย่างพูดกับพวก
คนที่มีปัญญา พวกท่านจงพิจารณาสิ่งที่
ข้าพเจ้าพูดนั้นเถิด

พิธีระลึกถึงองค์พระผู้เป็นเจ้า
มีไว้สำหรับผู้ที่เชื่อเท่านั้น

16 ถ้วยแห่งพระพรซึ่งพวกเราขอพระพร
นั้น ถ้วยนั้นเป็นการมีส่วนร่วมในพระ
โลหิตของพระคริสต์มิใช่หรือ ขนบปั้งซึ่ง
พวกเราหักนั้น ขนบปั้งนั้นเป็นการมีส่วน
ร่วมในพระกายของพระคริสต์มิใช่หรือ

17 ด้วยว่าพวกเราซึ่งเป็นหลายคน ก็เป็น
ขนบปั้งก้อนเดียว และเป็นร่างกายเดียว
เพราะว่าพวกเราทุกคนเป็นผู้เข้าส่วนใน
ขนบปั้งก้อนเดียวกัน

18 จงดูพวกอิสราเอลตามเนื้อหนังเถิด
พวกเขาซึ่งรับประทานของที่บูชาแล้วนั้น
ก็เป็นผู้เข้าส่วนในแท่นบูชาอันมิใช่หรือ

19 ถ้าอย่างนั้นแล้วข้าพเจ้าจะว่าอะไร รูป
เคารพนั้นศักดิ์สิทธิ์หรือ หรือสิ่งซึ่งถวาย
บูชาแก่รูปเคารพต่าง ๆ นั้นเป็นของศักดิ์
สิทธิ์หรือ

20 แต่ข้าพเจ้ากล่าวว่า สิ่งเหล่านั้น ซึ่ง
พวกคนต่างชาติถวายบูชา พวกเขาก็ถวาย
บูชาแก่พวกผีปีศาจ และไม่ได้ถวายแด่
พระเจ้า และข้าพเจ้าไม่ปรารถนาให้พวก
ท่านมีส่วนร่วมไปกับพวกผีปีศาจ

21 พวกท่านจะดื่มจากถ้วยขององค์พระผู้
เป็นเจ้าและจากถ้วยของพวกผีปีศาจไม่ได้
พวกท่านจะเป็นผู้เข้าส่วนของโต๊ะขององค์
พระผู้เป็นเจ้าและที่โต๊ะของพวกผีปีศาจก็

ไม่ได้

22 พวกเราจะยั่วองค์พระผู้เป็นเจ้าให้
ทรงหึงหวงหรือ พวกเรามีฤทธิ์มากกว่า
พระองค์หรือ

จงถวายสง่าราศีแด่พระเจ้า

23 สิ่งสารพัดก็ถูกต้องตามพระราชบัญญัติ
สำหรับข้าพเจ้า แต่ไม่ใช่ทุกสิ่งทำให้
ประโยชน์ สิ่งสารพัดก็ถูกต้องตามพระ
ราชบัญญัติสำหรับข้าพเจ้า แต่ไม่ใช่ทุกสิ่ง
จะทำให้เจริญขึ้น

24 อย่าให้ผู้ใดเห็นแก่ประโยชน์ของตัว
เอง แต่จงให้ทุกคนเห็นแก่ประโยชน์ของ
คนอื่น

25 สิ่งใดก็ตามที่ถูกขายตามตลาดนั้น
สิ่งนั้นรับประทานได้ โดยไม่ต้องถามอะไร
โดยเห็นแก่จิตสำนึก

26 เพราะว่า ‘แผ่นดินโลกเป็นขององค์
พระผู้เป็นเจ้า และบรรดาสรรพสิ่งในนั้น’

27 ถ้าคนใดของพวกเราที่ไม่เชื่อจะเชิญ
พวกท่านไปในงานเลี้ยง และพวกท่านเต็ม
ใจไป สิ่งใดก็ตามที่ตั้งใจตรงหน้าพวก
ท่าน จงรับประทานเถิด โดยไม่ต้องถาม
อะไรโดยเห็นแก่จิตสำนึก

28 แต่ถ้าคนใดกล่าวแก่พวกท่านว่า “สิ่ง
นี้ได้ถูกถวายบูชาแก่พวกรูปเคารพแล้ว”
อย่ารับประทาน เพราะเห็นแก่คนที่แสดง
ให้เห็นนั้น และเพราะเห็นแก่จิตสำนึก
เพราะว่า ‘แผ่นดินโลกเป็นขององค์พระผู้
เป็นเจ้า และบรรดาสรรพสิ่งในนั้น’

29 จิตสำนึกนั้น ข้าพเจ้ากล่าวว่า ไม่ใช่
ของท่านเอง แต่ของอีกคนนั้น ด้วยว่า

(15) 1 คร 8:1 (16) มธ 26:26-28 (17) 1 คร 12:12 (18) ลนต 3:3 (19) 1 คร 8:4

(20) ลนต 17:7 (21) พบญ 32:38; 1 คร 11:23 (22) พบญ 32:21 (23) 1 คร 6:12 (24) ฟป 2:4

(25) 1 ทธ 4:4 (26) อพย 19:5 (27) ลก 10:7-8 (28) พบญ 10:14; 1 คร 8:7, 10 (29) รม 14:16

ทำไมเสรีภาพของข้าพเจ้าถูกตัดสินโดยจิตสำนึกของอีกคนหนึ่งเล่า

30 เพราะถ้าข้าพเจ้าโดยพระคุณเป็นผู้เข้าส่วน ทำไมข้าพเจ้าจึงถูกกล่าวร้ายเพราะสิ่งซึ่งข้าพเจ้าขอบพระคุณสำหรับมันเล่า

31 เหตุฉะนั้นไม่ว่าพวกท่านจะรับประทาน หรือจะดื่ม หรือพวกท่านจะทำอะไรก็ตาม จงกระทำให้สำเร็จเพื่อเป็นการถวายสง่าราศีแด่พระเจ้า

32 อย่าเป็นเหตุให้ผู้ใดหลงผิดไป ทั้งต่อพวกยิว หรือต่อพวกคนต่างชาติ หรือต่อคริสตจักรของพระเจ้า

33 เหมือนที่ข้าพเจ้าพยายามเป็นที่พอใจของคนทั้งปวงในสิ่งสารพัด มิได้เห็นแก่ประโยชน์ของตัวเอง แต่เห็นแก่ประโยชน์ของคนจำนวนมาก เพื่อพวกเขาจะรอดได้

บทที่ 11

“ชายเป็นศีรษะของหญิง”

1 พวกท่านจงเป็นผู้ปฏิบัติตามแบบของข้าพเจ้า เหมือนอย่างที่ข้าพเจ้าเป็นผู้ปฏิบัติตามแบบของพระคริสต์ด้วย

2 บัดนี้ข้าพเจ้าขอชมพวกท่าน พี่น้องทั้งหลาย เพราะพวกท่านระลึกถึงข้าพเจ้าในทุกสิ่ง และรักษากฎทั้งหลายตามที่ข้าพเจ้าได้มอบกฎเหล่านั้นไว้กับพวกท่าน

3 แต่ข้าพเจ้าปรารถนาให้พวกท่านทราบ ว่า ศีรษะของผู้ชายทุกคนคือพระคริสต์ และศีรษะของหญิงคือผู้ชาย และพระเศียรของพระคริสต์คือพระเจ้า

4 ผู้ชายทุกคนที่กำลังอธิษฐานหรือพยา-

กรณ์ โดยคลุมศีรษะของตนอยู่ ก็ทำความอภัยแก่ศีรษะของตน

5 แต่ผู้หญิงทุกคนที่กำลังอธิษฐานหรือพยากรณ์ โดยไม่คลุมศีรษะของตน ก็ทำความอภัยแก่ศีรษะของตน เพราะนั่นก็เหมือนกับว่านางถูกโกนผมเสียแล้ว

6 เพราะว่าถ้าผู้หญิงไม่ได้คลุมศีรษะ จงให้นางตัดผมเสียด้วย แต่ถ้าเป็นสิ่งที่น่าอับอายที่จะให้ผู้หญิงถูกตัดผมหรือถูกโกนผมนั้น จงให้นางคลุมศีรษะเสีย

7 เพราะผู้ชายไม่ควรจะคลุมศีรษะของตนจริง ๆ ด้วยเหตุที่ว่าผู้ชายเป็นพระฉายและสง่าราศีของพระเจ้า แต่ผู้หญิงนั้นเป็นสง่าราศีของผู้ชาย

8 เพราะว่าผู้ชายไม่ได้มาจากผู้หญิง แต่ผู้หญิงมาจากผู้ชาย

9 และไม่ได้ทรงสร้างผู้ชายไว้เพื่อผู้หญิง แต่ได้ทรงสร้างผู้หญิงไว้เพื่อผู้ชาย

10 ด้วยเหตุนี้เอง ผู้หญิงจึงควรมีสิทธิอำนาจอยู่บนศีรษะของนาง เพราะเหตุพวกทูตสวรรค์

11 แต่อย่างไรก็ตาม ทั้งผู้ชายก็ต้องพึ่งพาผู้หญิง และผู้หญิงก็ต้องพึ่งพาผู้ชายในองค์พระผู้เป็นเจ้า

12 เพราะว่าผู้หญิงนั้นเป็นมาจากผู้ชายฉันใด เช่นกันผู้ชายก็เกิดมาโดยผู้หญิงฉันนั้น แต่สิ่งสารพัดก็มาจากพระเจ้า

13 จงตัดสินใจในพวกท่านเองเถิดว่า เป็นสิ่งที่เหมาะสมหรือที่ผู้หญิงจะอธิษฐานต่อพระเจ้าโดยไม่คลุมศีรษะ

14 แม้แต่ธรรมชาติเองไม่ได้สอนพวก

(30) รม 14:6 (31) คส 3:17 (32) รม 14:13 (33) รม 15:2 (1) อฟ 5:1

(3) ปฐก 3:16; ยน 14:28 (4) 1 คร 12:10 (5) พบญ 21:12 (6) กตว 5:18

(7) ปฐก 1:26; ยก 3:9 (8) ปฐก 2:21; 1 ทธ 2:13 (9) ปฐก 2:18 (11) กท 3:28

ท่านหรือว่า ถ้าผู้ชายไว้ผมยาวก็เป็นที่น่า
ละอายแก่ตัว

15 แต่ถ้าผู้หญิงไว้ผมยาวก็เป็นสง่าราศี
แก่ตัว เพราะว่าได้ประทานผมของนางให้
แก่นางสำหรับเป็นเครื่องปกคลุม

16 แต่ถ้าผู้ใดดูเหมือนจะชอบโต้แย้ง
พวกเราก็ไม่มีธรรมเนียมอย่างนี้ และ
คริสตจักรทั้งหลายของพระเจ้าก็ไม่มี
เหมือนกัน

พิธีระลึกถึงองค์พระผู้เป็นเจ้า

17 บัดนี้ในสิ่งนี้ที่ข้าพเจ้าประกาศแก่พวก
ท่าน ข้าพเจ้าไม่ชมพวกท่านเลย ที่พวก
ท่านมาประชุมกัน ไม่ใช่เพื่อให้ดีขึ้น แต่
เพื่อให้แย่งลง

18 ด้วยว่าประการแรก เมื่อพวกท่านมา
ประชุมกันในคริสตจักรนั้น ข้าพเจ้าได้ยิน
ว่ามีการแตกก๊กแตกเหล่าในท่ามกลาง
พวกท่าน และข้าพเจ้าเชื่อว่าคงเป็นอย่าง
นั้นอยู่บ้าง

19 เพราะว่าจะต้องมีการขัดแย้งกันบ้าง
ในท่ามกลางพวกท่านด้วย เพื่อว่าคนทั้ง
หลายซึ่งเป็นที่เห็นชอบจะได้ปรากฏเด่น
ขึ้นท่ามกลางพวกท่าน

20 เหตุฉะนั้นเมื่อพวกท่านมาประชุม
พร้อมกันในที่แห่งเดียวนั้น ก็ไม่ได้เป็น
เพื่อจะรับประทานพิธีระลึกถึงองค์พระผู้
เป็นเจ้า

21 เพราะว่าการรับประทานนั้น ทุกคน
รับประทานอาหารของตนเองก่อนคนอื่น
และคนหนึ่งยังหิวอยู่ และอีกคนหนึ่งก็
เมามาย

22 อะไรกัน พวกท่านไม่มีบ้านที่จะกิน
และดื่มหรือ หรือพวกท่านเหยียดหยาม
คริสตจักรของพระเจ้า และทำให้คนทั้ง
หลายที่ไม่มีอาหารได้รับความอับอายหรือ
ข้าพเจ้าจะว่าอะไรแก่พวกท่าน ข้าพเจ้าจะ
ชมพวกท่านในสิ่งนี้หรือ ข้าพเจ้าไม่ชม
พวกท่านเลย

23 เพราะข้าพเจ้าได้รับจากองค์พระผู้
เป็นเจ้าสิ่งซึ่งข้าพเจ้าได้มอบไว้กับพวก
ท่านแล้วนั้น ว่าพระเยซูเจ้าในคืนเดียวกับ
ที่พระองค์ถูกทรยศนั้น ได้ทรงหยิบขนม-
ปัง

24 และเมื่อพระองค์ทรงขอบพระคุณ
แล้ว พระองค์ทรงหักขนมปังนั้น และตรัส
ว่า “จงรับไปกินเถิด นี่เป็นร่างกายของเรา
ซึ่งถูกหักออกเพื่อพวกท่าน จงกระทำสิ่งนี้
ให้เป็นທີ່ระลึกถึงเรา”

25 เมื่อพระองค์ทรงรับประทานแล้ว พระ
องค์ทรงหยิบถ้วยด้วยอาการอย่างเดีย
วกันด้วย โดยตรัสว่า “ถ้วยนี้คือพันธสัญญา
ใหม่ในโลหิตของเรา พวกท่านดื่มจาก
ถ้วยนี้เวลาใด พวกท่านก็กระทำการนี้เพื่อ
เป็นທີ່ระลึกถึงเรา”

26 เพราะพวกท่านกินขนมปังนี้และดื่ม
จากถ้วยนี้บ่อยเท่าใด พวกท่านก็ประกาศ
การวายพระชนม์ขององค์พระผู้เป็นเจ้า
จนกว่าพระองค์จะเสด็จมา

27 เหตุฉะนั้น ผู้ใดก็ตามที่จะกินขนมปัง
นี้และดื่มจากถ้วยนี้ขององค์พระผู้เป็นเจ้า
อย่างไม่สมควร จะมีความผิดต่อพระกาย
และพระโลหิตขององค์พระผู้เป็นเจ้า

(16) 1 คร 7:17; 1 ทธ 6:4 (18) 1 คร 1:10-12; 3:3

(19) พบญ 13:3; มธ 18:7; ลก 2:35; 17:1; 1 ทธ 4:1; 2 ปด 2:1; 1 ยน 2:19 (21) 2 ปด 2:13; ยด 1:12

(22) 1 คร 10:32; ยก 2:6 (23) มธ 26:26-28; 1 คร 15:3 (26) ยน 14:3 (27) ยน 6:51

28 แต่งให้คนหนึ่งคนใดสำรวจตนเอง และจงให้คนนั้นกินขนมปังนั้นและดื่มจากถ้วยนั้น

29 เพราะว่าคนที่กินและดื่มอย่างไม่สมควร ก็กินและดื่มเพื่อนำพระอาชญา มาสู่ตนเอง โดยไม่ได้พินิจดูพระกายขององค์พระผู้เป็นเจ้า

ผู้รับพิธีระลึกถึงองค์พระผู้เป็นเจ้า

อย่างไม่สมควร บ้างก็ป่วย บ้างก็ตาย

30 ด้วยเหตุนี้หลายคนในท่ามกลางพวกท่านจึงอ่อนกำลังและป่วยอยู่ และหลายคนล้มลงกลับไปแล้ว

31 เพราะว่าถ้าพวกเราจะพิจารณาตัวเอง พวกเราจะไม่ถูกลงโทษ

32 แต่เมื่อพวกเราถูกลงโทษ พวกเราก็ถูกตีสอนจากองค์พระผู้เป็นเจ้า เพื่อพวกเราจะไม่ถูกพิพากษาด้วยกันกับโลก

33 เหตุฉะนั้น พี่น้องของข้าพเจ้า เมื่อพวกท่านมาร่วมประชุมเพื่อรับประทาน จงคอยซึ่งกันและกัน

34 และถ้าผู้ใดหิว ก็จงให้เขากินที่บ้าน เพื่อพวกท่านจะไม่ร่วมประชุมกันจนมาสู่การพิพากษา และเรื่องอื่น ๆ นั้น ข้าพเจ้าจะจัดการเมื่อข้าพเจ้ามา

บทที่ 12

ของประทานต่าง ๆ ฝ่ายจิตวิญญาณ

1 บัดนี้เกี่ยวกับบรรดาของประทานฝ่ายจิตวิญญาณนั้น พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าไม่อยากให้พวกท่านขาดความรู้

2 พวกท่านทราบแล้วว่า พวกท่านเคยเป็นคนต่างชาติที่ถูกชักนำไปยังบรรดารูป

เคารพเหล่านี้ซึ่งพูดไม่ได้ ตามที่พวกท่านเคยถูกนำไป

3 เหตุฉะนั้นข้าพเจ้าจึงแจ้งให้พวกท่านเข้าใจว่า ไม่มีผู้ใดซึ่งพูดโดยพระวิญญาณของพระเจ้าจะเรียกพระเยซูว่า ผู้ที่ถูกสาปแช่ง และไม่มีผู้ใดสามารถพูดได้ว่าพระเยซูเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า นอกจากโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์

4 บัดนี้ของประทานนั้นมีอยู่หลากหลาย แต่มีพระวิญญาณองค์เดียวกัน

5 และมีความแตกต่างกันของงานรับใช้ทั้งหลาย แต่มีองค์พระผู้เป็นเจ้าองค์เดียวกัน

6 และมีความหลากหลายของกิจกรรมทั้งหลาย แต่พระเจ้าองค์เดียวกันทรงเป็นผู้กระทำสารพัดในทุกคน

7 แต่การสำแดงของพระวิญญาณนั้นมีแก่ทุกคนเพื่อเป็นประโยชน์ร่วมกัน

8 ด้วยว่าพระวิญญาณโปรดประทานให้คนหนึ่งมีถ้อยคำแห่งสติปัญญา ให้อีกคนหนึ่งมีถ้อยคำแห่งความรู้โดยพระวิญญาณองค์เดียวกัน

9 ให้อีกคนหนึ่งมีความเชื่อโดยพระวิญญาณองค์เดียวกัน ให้อีกคนหนึ่งมีของประทานต่าง ๆ ในการรักษาโดยพระวิญญาณองค์เดียวกัน

10 ให้อีกคนหนึ่งกระทำการอัศจรรย์ต่าง ๆ ให้อีกคนหนึ่งพยากรณ์ได้ ให้อีกคนหนึ่งรู้จักสังเกตวิญญาณต่าง ๆ ให้อีกคนหนึ่งพูดภาษาต่าง ๆ ให้อีกคนหนึ่งแปลภาษาต่าง ๆ ได้

(28) มธ 26:22; 2 คร 13:5 (31) 1 ยน 1:9 (32) สดต 94:12 (33) 1 คร 14:26 (1) 1 คร 12:4; 14:1, 37

(2) สดต 115:5; อฟ 2:11 (3) มธ 16:17 (4) รม 12:3-8; อฟ 4:4 (5) รม 12:6 (6) 1 คร 15:28

(8) รม 15:14; 1 คร 2:6-7 (9) มก 3:15; 16:18; 2 คร 4:13 (10) มก 16:17; กจ 2:4-11; รม 12:6; 1 ยน 4:1

11 แต่สารพัดเหล่านี้ พระวิญญาณองค์เดียว และอันเดียวกันนั้นทรงกระทำกิจ โดยแจกจ่ายแก่ทุกคนตามที่พระองค์ทรงประสงค์

**คริสเตียนเป็นอวัยวะต่าง ๆ
ของกายเดียวกัน**

12 เพราะว่าร่างกายนั้นเป็นกายเดียว และมีอวัยวะหลายส่วน และอวัยวะทุกส่วนของกายเดียวนั้น ซึ่งเป็นหลายส่วนก็ยังเป็นกายเดียวกันฉันใด พระคริสต์ก็ทรงเป็นฉันนั้น

13 เพราะว่าโดยพระวิญญาณองค์เดียว พวกเราทุกคนได้รับบัพติศมาเข้าเป็นกายเดียว ไม่ว่าพวกเราเป็นพวกยิวหรือพวกคนต่างชาติ ไม่ว่าพวกเราเป็นทาสหรือไท และทุกคนถูกทำให้ดื่มเข้าในพระวิญญาณองค์เดียวแล้ว

14 เพราะว่าร่างกายไม่เป็นอวัยวะเดียว แต่เป็นหลายอวัยวะ

15 ถ้าเราจะกล่าวว่า “เพราะข้าไม่ได้เป็นมือ ข้าจึงไม่ได้เป็นของร่างกายนั้น” ฉะนั้นเท้าจึงไม่เป็นของร่างกายนั้นหรือ

16 และถ้าเราจะกล่าวว่า “เพราะข้าไม่ได้เป็นตา ข้าจึงไม่ได้เป็นของร่างกายนั้น” ฉะนั้นหูจึงไม่เป็นของร่างกายนั้นหรือ

17 ถ้าร่างกายทั้งหมดเป็นตา การไต่ยืนจะอยู่ที่ไหน ถ้าร่างกายทั้งหมดเป็นหู การดมกลิ่นจะอยู่ที่ไหน

18 แต่บัดนี้พระเจ้าได้ทรงตั้งอวัยวะทุกส่วนไว้ในร่างกาย ตามชอบพระทัยของพระองค์

19 และถ้าอวัยวะทั้งหมดเป็นอวัยวะเดียว ร่างกายจะอยู่ที่ไหน

20 แต่บัดนี้มีหลายอวัยวะ แต่ยังเป็นร่างกายเดียวกัน

21 และตาไม่สามารถกล่าวแก่มือว่า “ข้าไม่ต้องการเจ้า” หรืออีกที่ศีรษะไม่สามารถกล่าวแก่เท้าว่า “ข้าไม่ต้องการพวกเจ้า”

22 ไม่เลย ยิ่งกว่านั้นอวัยวะเหล่านั้นของร่างกาย ซึ่งดูเหมือนว่าอ่อนแอกว่า ก็จำเป็น

23 และอวัยวะเหล่านั้นของร่างกาย ซึ่งพวกเราคิดว่ามีเกียรติน้อยกว่า พวกเรากลับให้เกียรติบริบูรณ์มากขึ้นแก่อวัยวะเหล่านี้ และอวัยวะที่ไม่น่าดูของพวกเรา ก็มีความน่าดูที่บริบูรณ์มากขึ้น

24 เพราะว่าอวัยวะที่หน้าดูของพวกเราไม่มีความต้องการ แต่พระเจ้าได้ทรงทำให้ร่างกายประสานกัน โดยทรงให้เกียรติที่บริบูรณ์มากขึ้นแก่ส่วนที่เคยขาดเกียรตินั้น

25 เพื่อที่จะไม่มีความแตกแยกกันในร่างกาย แต่เพื่ออวัยวะเหล่านั้นจะมีความห่วงใยซึ่งกันและกัน

26 และไม่ว่าอวัยวะอันหนึ่งเจ็บ อวัยวะทั้งหมดก็พลอยเจ็บกับอวัยวะนั้น หรืออวัยวะอันหนึ่งได้รับเกียรติ อวัยวะทั้งหมดก็พลอยปิติยินดีกับอวัยวะนั้น

27 บัดนี้ท่านทั้งหลายเป็นพระกายของพระคริสต์ และเป็นอวัยวะต่าง ๆ ของพระกายนั้น

28 และพระเจ้าได้โปรดตั้งบางคนไว้ใน

(11) ยน 3:8; รม 12:6 (12) รม 12:4-5; กท 3:16 (13) ยน 7:37; รม 3:22; กท 3:28

(18) รม 12:3; 1 คร 12:28 (27) รม 12:5; อฟ 1:23; 4:12; 5:23, 30; คส 1:24

(28) กตว 11:17; มก 16:18; กจ 13:1; รม 12:6, 8

คริสตจักร ที่หนึ่งคือพวกอัครทูต รองลงมาคือบรรดาผู้พยากรณ์ ที่สามครูบาอาจารย์ทั้งหลาย ต่อจากนั้นการอัครรรย์ต่าง ๆ แล้วบรรดาของประทานแห่งการรักษาทั้งหลาย การช่วยเหลือต่าง ๆ การครอบครองทั้งหลาย การพูดภาษาต่าง ๆ

29 ทุกคนเป็นอัครทูตหรือ ทุกคนเป็นผู้พยากรณ์หรือ ทุกคนเป็นครูบาอาจารย์หรือ ทุกคนเป็นผู้กระทำการอัครรรย์ต่าง ๆ หรือ

30 ทุกคนมีบรรดาของประทานแห่งการรักษาหรือ ทุกคนพูดภาษาต่าง ๆ หรือ ทุกคนสามารถแปลได้หรือ

31 แต่จงปรารภบรรดาของประทานอันดีที่สุดนั้นอย่างจริงจัง และข้าพเจ้ายังคงแสดงทางหนึ่งที่ยอดเยี่ยมกว่าแก่พวกท่าน

บทที่ 13

คุณความดีแห่งความรักของคริสเตียน

1 ถึงแม้ว่าข้าพเจ้าพูดด้วยภาษาทั้งหลายของมนุษย์และของพวกทูตสวรรค์ และไม่มีความรัก ข้าพเจ้าก็กลายเป็นเหมือนฆ้องที่ส่งเสียงหรือฉาบที่ดังแฉ่งแฉ่ง

2 และถึงแม้ว่าข้าพเจ้ามีของประทานแห่งการพยากรณ์ และเข้าใจบรรดาความลึกลับ และมีความรู้ทั้งสิ้น และถึงแม้ว่าข้าพเจ้ามีความเชื่อทั้งหมด จนข้าพเจ้าสามารถเคลื่อนย้ายบรรดาภูเขาไปได้ และไม่มีความรัก ข้าพเจ้าก็ไม่มีค่าอะไรเลย

3 และถึงแม้ว่าข้าพเจ้าให้สิ่งของสารพัดของข้าพเจ้าเพื่อเลี้ยงคนยากจน และถึง

แม้ว่าข้าพเจ้ายอมให้ร่างกายของข้าพเจ้าถูกไฟเผาเสีย และไม่มีความรัก มันก็ไม่เป็นประโยชน์อันใดแก่ข้าพเจ้าเลย

4 ความรักนั้นก็อดทนนานและกระทำคุณให้ ความรักไม่อิจฉา ความรักไม่อวดตัว ไม่หยิ่งผยอง

5 ไม่ประพฤติตัวอย่างไม่เหมาะสม ไม่แสวงหาประโยชน์ของตนเอง ไม่ถูกยั่วยุอย่างง่ายดาย ไม่คิดความชั่วร้าย

6 ไม่ปดยินดีในความชั่วช้า แต่ปดยินดีในความจริง

7 ไม่แคะไค้คุ้ยเขี่ยความผิดของเขา เชื่อในส่วนดีของเขาอยู่เสมอ มีความหวังอยู่เสมอ อดทนสิ่งสารพัด

8 ความรักจะไม่วันลัมเหลว แต่แม้มีคำพยากรณ์ทั้งหลาย คำพยากรณ์เหล่านั้นก็จะลัมเหลวไป แม้มีการพูดภาษาต่าง ๆ การพูดภาษาต่าง ๆ นั้นก็จะเลิกไป แม้มีความรู้ ความรู้นั้นก็จะเลือนหายไป

9 ด้วยว่าพวกเรารู้เพียงส่วนหนึ่ง และพวกเราก็พยากรณ์เพียงส่วนหนึ่ง

10 แต่เมื่อสิ่งซึ่งสมบูรณ์แบบมาแล้ว เวลานั้นสิ่งซึ่งเป็นเพียงส่วนหนึ่งก็จะสูญไป

11 ตอนที่ข้าพเจ้ายังเป็นเด็ก ข้าพเจ้าเคยพูดเหมือนอย่างเด็ก ข้าพเจ้าเคยเข้าใจเหมือนอย่างเด็ก ข้าพเจ้าเคยคิดเหมือนอย่างเด็ก แต่เมื่อข้าพเจ้ากลายเป็นผู้ใหญ่แล้ว ข้าพเจ้าก็เอาสิ่งทั้งหลายที่เป็นอย่างเด็กออกไปเสีย

12 เพราะว่าบัดนี้พวกเราเห็นผ่านทาง

(31) 1 คร 14:1, 39 (2) มธ 7:22; มก 11:23; ลก 17:6 (3) มธ 6:1-2

(4) สภษ 10:12; กท 5:26; อฟ 4:32 (5) 1 คร 10:24 (6) รม 1:32; 2 ยน 1:4

(7) กท 6:2 (9) 1 คร 8:2; 13:12 (12) ฟป 3:12; 1 ยน 3:2

กระจกเงาอย่างมิดมัว แต่เวลานั้นหน้าต่อหน้า บัดนี้ข้าพเจ้ารู้เพียงส่วนหนึ่ง แต่เวลานั้นข้าพเจ้าจะรู้แจ้งเหมือนอย่างที่เราจะรู้จักข้าพเจ้าด้วย

13 และบัดนี้ ความเชื่อ ความหวัง ความรักดำรงอยู่ ทั้งสามสิ่งนี้ แต่ใหญ่ที่สุดของสิ่งเหล่านี้ก็คือความรัก

บทที่ 14

จงแสวงหาของประทานที่ยอดเยียมกว่า

1 จงติดตามความรัก และจงปรารถนาบรรดาของประทานฝ่ายจิตวิญญาณ แต่ยิ่งกว่านั้นเพื่อพวกท่านจะพยากรณ์ได้

2 เพราะว่ามีผู้หนึ่งผู้ใดที่พูดในภาษาที่ไม่รู้จัก ไม่ได้พูดกับมนุษย์ แต่พูดต่อพระเจ้า เพราะว่าไม่มีมนุษย์คนใดเข้าใจเขาได้ แต่ในจิตวิญญาณเขาพูดความลึกลับทั้งหลาย

3 แต่ผู้ที่พยากรณ์นั้นพูดกับมนุษย์เพื่อการเสริมสร้างให้จำเริญขึ้น และเพื่อการเตือนสติ และเพื่อการปลอบประโลมใจ

4 ผู้ที่พูดในภาษาที่ไม่รู้จักนั้นก็ทำใหตนเองจำเริญขึ้นฝ่ายเดียว แต่ผู้ที่พยากรณ์นั้นยอมทำให้คริสตจักรจำเริญขึ้น

5 ข้าพเจ้าปรารถนาให้พวกท่านพูดภาษาต่าง ๆ ได้ แต่ยิ่งกว่านั้นให้พวกท่านพยากรณ์ได้ เพราะว่าผู้ที่พยากรณ์ได้นั้นก็ใหญ่กว่าคนที่พูดภาษาต่าง ๆ ได้ เว้นแต่เขาสามารถแปลได้ เพื่อคริสตจักรจะได้รับการเสริมสร้าง

6 บัดนี้ ฟัน้องทั้งหลาย ถ้าข้าพเจ้ามาหาพวกท่านโดยพูดภาษาต่าง ๆ ข้าพเจ้าจะเป็นประโยชน์อะไรแก่พวกท่านเล่า เว้น

เสียแต่ข้าพเจ้าจะพูดกับพวกท่านโดยการเปิดเผย หรือโดยความรู้ หรือโดยการพยากรณ์ หรือโดยหลักคำสอน

7 และแม้แต่สิ่งทั้งหลายที่ไม่มีชีวิตก็ยังส่งเสียงได้ ไม่ว่าปี่หรือพิณเขาคู่ ถ้าพวกมันไม่ให้ความแตกต่างกันในเสียงเหล่านั้น จะทราบได้อย่างไรว่า อะไรถูกเป่าหรือถูกดีดเล่า

8 เพราะถ้าแต่เสียงไม่ชัดเจน ผู้ใดเล่าจะเตรียมตัวเองสำหรับการสู้รบ

9 พวกท่านก็เป็นเช่นนั้น ถ้าพวกท่านไม่ใช้ลิ้นเอ่ยคำทั้งหลายที่เข้าใจได้ง่าย จะทราบได้อย่างไรว่า สิ่งที่คุณนั้นคืออะไร เพราะพวกท่านก็จะพูดเพื่อตามลมไป

10 อาจมีเสียงพูดหลายชนิดในโลกนี้ และไม่มีเสียงพูดใด ๆ เลยที่ปราศจากเนื้อความ

11 เหตุฉะนั้นถ้าข้าพเจ้าไม่ทราบความหมายของเสียงพูดนั้น ๆ ข้าพเจ้าจะเป็นคนเถื่อนแก่คนที่กำลังพูด และคนที่กำลังพูดนั้นจะเป็นคนเถื่อนแก่ข้าพเจ้า

12 เช่นเดียวกันพวกท่าน เพราะว่าพวกท่านกระตือรือร้นในเรื่องบรรดาของประทานฝ่ายจิตวิญญาณแล้ว ก็จงอุตส่าห์เพื่อพวกท่านจะเป็นเลิศในการเสริมสร้างคริสตจักรให้จำเริญขึ้น

13 เหตุฉะนั้นจงให้คนที่พูดในภาษาที่ไม่รู้จัก อธิษฐานขอให้ตนแปลได้

14 ด้วยว่าถ้าข้าพเจ้าอธิษฐานในภาษาที่ไม่รู้จัก จิตวิญญาณของข้าพเจ้าอธิษฐานก็จริง แต่ความเข้าใจของข้าพเจ้าก็ไม่เกิด

(1) กตว 11:25; 1 คร 12:31

(2) กจ 2:4 (3) รม 14:19

(13) 1 คร 12:10

ผล

15 แล้วเป็นอะไรเล่า ข้าพเจ้าจะอธิษฐานด้วยจิตวิญญาณ และข้าพเจ้าจะอธิษฐานด้วยความเข้าใจด้วย ข้าพเจ้าจะร้องเพลงด้วยจิตวิญญาณ และข้าพเจ้าจะร้องเพลงด้วยความเข้าใจด้วย

16 มิฉะนั้นเมื่อท่านจะสรรเสริญด้วยจิตวิญญาณแล้ว คนที่อยู่ในพวกที่รู้ไม่ถึงจะกล่าวว่า “เอเมน” ในการขอบพระคุณของท่านอย่างไรได้ โดยเห็นว่าเขาไม่เข้าใจสิ่งที่ท่านพูด

17 ด้วยว่าท่านขอบพระคุณได้ดีก็จริง แต่อีกคนนั้นก็ไม่ว่าเริญขึ้น

18 ข้าพเจ้าขอบพระคุณพระเจ้าของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าพูดภาษาต่าง ๆ มากกว่าพวกท่านทุกคน

19 ถึงอย่างนั้นในคริสตจักร ข้าพเจ้าขอเลือกที่จะพูดสักห้าคำด้วยความเข้าใจของข้าพเจ้า เพื่อว่าโดยเสียงของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะได้สั่งสอนคนอื่นด้วย ดีกว่าที่จะพูดหนึ่งหมื่นคำในภาษาที่ไม่รู้จัก

20 พี่น้องทั้งหลาย อย่าเป็นเด็กในความเข้าใจ แต่ในเรื่องการคิดปองร้าย พวกท่านจงเป็นเด็ก แต่ในความเข้าใจจงเป็นผู้ใหญ่

21 ในพระราชบัญญัติมีเขียนไว้แล้วว่า “*“โดยบรรดาคนต่างภาษาและโดยริมฝีปากของคนอื่น ๆ เราจะพูดกับชนชาตินี้ และถึงแม้มีสิ่งสารพัดเหล่านั้น พวกเขาก็จะไม่ฟังเรา” องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัส*

22 เหตุฉะนั้นการพูดภาษาต่าง ๆ จึงมีไว้

เพื่อเป็นหมายสำคัญ ไม่ใช่แก่คนเหล่านั้นที่เชื่อ แต่แก่คนเหล่านั้นที่ไม่เชื่อ แต่การพยากรณ์นั้นไม่ใช่สำหรับคนเหล่านั้นที่ไม่เชื่อ แต่สำหรับคนเหล่านั้นที่เชื่อแล้ว

23 เหตุฉะนั้นถ้าทั้งคริสตจักรมาประชุมพร้อมกันในที่แห่งเดียวนั้น และทุกคนพูดภาษาต่าง ๆ และมีคนเหล่านั้นที่รู้ไม่ถึง หรือคนทั้งหลายที่ไม่เชื่อเข้ามา พวกเขาจะไม่กล่าวว่าพวกท่านคลั่งไปแล้วหรือ

24 แต่ถ้าทุกคนพยากรณ์ และมีคนที่ไม่เชื่อ หรือคนที่ไม่ถึงเข้ามา ทุกคนก็ทำให้เขารู้สำนึก ทุกคนก็วินิจัยเขา

25 และดังนั้น บรรดาความลับแห่งใจของเขาก็ถูกทำให้ประจักษ์ และเมื่อจบหน้าลง เขาจะนมัสการพระเจ้า และรายงานว่า พระเจ้าทรงสถิตอยู่ในพวกท่านอย่างแท้จริง

ระเบียบในการประชุมนมัสการ

26 จะว่าอย่างไรกัน พี่น้องทั้งหลาย เมื่อพวกท่านมาประชุมกัน ทุกคนในพวกท่านมีเพลงสดุดีบทหนึ่ง มีหลักคำสอนหนึ่ง มีภาษาหนึ่ง มีการเปิดเผยหนึ่ง มีการแปลหนึ่ง จงกระทำทุกสิ่งทุกอย่างเพื่อให้จำเริญขึ้น

27 ถ้าผู้ใดจะพูดภาษาที่ไม่รู้จัก จงให้พูดโดยสองคน หรืออย่างมากที่สุดก็สามคน และให้พูดทีละคน และจงให้คนหนึ่งแปล

28 แต่ถ้าไม่มีคนแปล จงให้ผู้นั้นอยู่เงียบ ๆ ในคริสตจักร และจงให้ผู้นั้นพูดกับตัวเอง และทูลต่อพระเจ้า

29 จงให้พวกผู้พยากรณ์พูดสองคนหรือ

(15) สดต 47:7; อฟ 5:19; คส 3:16 (16) พบญ 27:15-26; 1 พศด 16:36; นม 5:13; 8:6

(20) สดต 131:2; มธ 11:25; รม 16:19; 1 คร 3:1; อฟ 4:14; สบ 5:12-13; 1 ปด 2:2 (21) อสย 28:11-12

(22) มก 16:17 (23) กจ 2:13 (25) อสย 45:14; ดนล 2:47 (26) 1 คร 12:7; 14:6; 2 (29) 1 คร 12:10

สามคน และจงให้อีกคนนั้นวินิจฉัย

30 ถ้ามีสิ่งใดถูกเปิดเผยแก่อีกคนหนึ่ง
ที่นั่งอยู่ด้วยกัน จงให้คนแรกนั้นนิ่งเสีย
ก่อน

31 เพราะว่าพวกท่านทุกคนพยากรณ์ได้
ทีละคน เพื่อทุกคนจะได้เรียนรู้ และเพื่อ
ทุกคนจะได้รับการปลอบประโลมใจ

32 และวิญญานทั้งหลายของพวกผู้พยา-
กรณ์นั้นย่อมอยู่ใต้บังคับของพวกผู้พยา-
กรณ์

33 เพราะว่าพระเจ้าไม่ใช่ผู้ก่อให้เกิด
ความสับสน แต่ก่อให้เกิดสันติสุข เหมือน
ในบรรดาคริสตจักรของพวกวิสุทธิชนนั้น

ผู้หวัญควรเรียนรู้จากสามของตน

34 จงให้บรรดาผู้หวัญของพวกท่านนิ่ง
เสียในคริสตจักรทั้งหลาย เพราะว่าไม่ได้
อนุญาตให้พวกเขาพูดได้ แต่พวกเขาได้
รับคำบัญชาว่าให้เชื่อฟัง ตามที่พระราช
บัญญัติกล่าวไว้ด้วย

35 และถ้าพวกเขาประสงค์ที่จะเรียนรู้สิ่ง
ใด จงให้พวกเขาถามสามของตนที่บ้าน
เพราะว่าเป็นสิ่งที่น่าอายที่ผู้หวัญทั้งหลาย
จะพูดในคริสตจักร

36 อะไรกัน พระวณะของพระเจ้าได้
ออกมาจากพวกท่านหรือ หรือพระวณะ
ของพระเจ้าได้มาถึงพวกท่านแต่พวก
เดียวหรือ

37 ถ้าผู้ใดถือว่าตนเองเป็นผู้พยากรณ์
หรืออยู่ฝ่ายจิตวิญญาน จงให้ผู้นั้นรับรู้ว่า
สิ่งทั้งหลายที่ข้าพเจ้าเขียนมาถึงพวกท่าน
นั้นเป็นพระบัญญัติทั้งหลายขององค์พระ

ผู้เป็นเจ้า

38 แต่ถ้าผู้ใดขาดความรู้ ก็จงให้ผู้นั้น
ขาดความรู้ต่อไป

39 เหตุฉะนั้น พี่น้องทั้งหลาย จงปรารถ-
นาที่จะพยากรณ์ และอย่าห้ามที่จะพูด
ภาษาต่าง ๆ เลย

40 จงกระทำทุกสิ่งตามสมควรและให้
เป็นระเบียบเถิด

บทที่ 15

**ข่าวประเสริฐแห่งการคืนพระชนม์
ของพระคริสต์นำมาซึ่งความรอด**

1 ยิ่งกว่านี้ พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าประ-
กาศข่าวประเสริฐแก่พวกท่านซึ่งข้าพเจ้า
เคยประกาศแก่พวกท่านแล้ว ซึ่งพวกท่าน
ได้ยอมรับไว้ด้วย และในข่าวประเสริฐนั้น
พวกท่านตั้งมั่นคงอยู่

2 โดยข่าวประเสริฐนั้นพวกท่านได้รับ
ความรอดด้วย ถ้าพวกท่านระลึกอยู่เสมอ
ถึงสิ่งที่ข้าพเจ้าได้ประกาศไว้แก่พวกท่าน
นั้น เว้นเสียแต่พวกท่านได้เชื่ออย่างไร
ประโยชน์

3 ด้วยว่าข้าพเจ้าได้มอบแก่พวกท่านเป็น
อันดับแรกคือสิ่งซึ่งข้าพเจ้ารับไว้ด้วย
ว่าพระคริสต์ได้ทรงวายพระชนม์เพื่อบาป
ของเราทั้งหลาย ตามที่เขียนไว้ในพระ
คัมภีร์

4 และพระองค์ได้ทรงถูกฝังไว้ และพระ
องค์ได้ทรงเป็นขึ้นมาใหม่ในวันที่สามตาม
ที่เขียนไว้ในพระคัมภีร์

5 และพระองค์ได้ถูกเห็นโดยเศฟาส จาก
นั้นโดยสิบสองคนนั้น

(30) 1 ธส 5:19-20 (32) 1 ยน 4:1 (33) 1 คร 11:16 (34) ปฐก 3:16; 1 ทธ 2:11 (37) 2 คร 10:7

(39) 1 คร 12:31 (40) 1 คร 14:33 (1) รม 2:16; 2 คร 1:24; กท 1:11 (2) รม 1:16; 1 คร 1:21; กท 3:4

(3) สดต 22:15; อสย 53:5-12; กจ 3:18 (4) ปฐก 1:9-13; 2 พกษ 20:8; สดต 16:9 (5) มธ 28:17; ลก 24:34

6 หลังจากนั้น พระองค์ได้ถูกเห็นโดยพวกพี่น้องมากกว่าห้าร้อยคนในคราวเดียว ซึ่งส่วนมากยังคงอยู่จนถึงทุกวันนี้ แต่บางคนก็ล่วงลับไปแล้ว

7 หลังจากนั้น พระองค์ได้ถูกเห็นโดยยากอบ จากนั้นโดยอัครทูตทั้งหมด

8 และในที่สุดพระองค์ได้ถูกเห็นโดยข้าพเจ้าด้วย เหมือนคนหนึ่งที่คลอดก่อนกำหนัด

9 ด้วยว่าข้าพเจ้าเป็นผู้รายน้อยที่สุดในพวกอัครทูต ที่ไม่สมควรจะถูกเรียกว่าเป็นอัครทูต เพราะว่าข้าพเจ้าได้ข่มเหงคริสตจักรของพระเจ้า

10 แต่โดยพระคุณของพระเจ้า ข้าพเจ้าเป็นอยู่อย่างที่ว่าข้าพเจ้าเป็นอยู่ และพระคุณของพระองค์ซึ่งได้ประทานแก่ข้าพเจ้านั้นมิได้ไร้ประโยชน์ แต่ข้าพเจ้าได้ทำงานหนักมากกว่าพวกเขาเสียอีก แต่มิใช่ตัวข้าพเจ้า แต่พระคุณของพระเจ้าซึ่งได้ดำรงอยู่กับข้าพเจ้า

11 เหตุฉะนั้นแม้ว่าเป็นตัวข้าพเจ้าหรือพวกเขา พวกเราก็ได้ประกาศอย่างนั้น และพวกท่านก็ได้เชื่ออย่างนั้น

12 บัดนี้ ถ้าพระคริสต์ถูกประกาศว่าพระองค์ได้ทรงเป็นขึ้นมาจากความตายแล้ว เหตุใดบางคนในท่ามกลางพวกท่านจึงกล่าวว่า การเป็นขึ้นมาจากความตายนั้นไม่มี

13 แต่ถ้าการเป็นขึ้นมาจากความตายนั้นไม่มี พระคริสต์ก็ไม่ได้ทรงเป็นขึ้นมา

14 และถ้าพระคริสต์ไม่ได้ทรงเป็นขึ้นมา

การประกาศของพวกเรานั้นก็ไร้ประโยชน์ และความเชื่อของพวกท่านก็ไร้ประโยชน์ด้วย

15 ใช่แล้ว และพวกเราถูกพบว่าเป็นพวกพยานเท็จของพระเจ้า เพราะว่าพวกเราได้เป็นพยานรับรองพระเจ้าว่า พระองค์ได้ทรงบันดาลให้พระคริสต์เป็นขึ้นมาแล้ว ผู้ซึ่งพระองค์ไม่ได้ทรงบันดาลให้เป็นขึ้นมา ถ้าคนตายไม่เป็นขึ้นมาแล้ว

16 เพราะว่าถ้าคนตายไม่เป็นขึ้นมา พระคริสต์ก็ไม่ได้ทรงถูกบันดาลให้เป็นขึ้นมา

17 และถ้าพระคริสต์ไม่ได้ทรงถูกบันดาลให้เป็นขึ้นมา ความเชื่อของพวกท่านก็ไร้ประโยชน์ พวกท่านก็ยังอยู่ในบาปทั้งหลายของตน

18 แล้วคนทั้งหลายซึ่งล่วงลับไปในพระคริสต์ก็พินาศไปด้วย

19 ถ้าในชีวิตนี้เท่านั้น พวกเรามีความหวังในพระคริสต์ พวกเราก็เป็นพวกที่น่าสังเวชที่สุดของบรรดาคนทั้งปวง

ลำดับการเป็นขึ้นมาจากความตาย คือพระคริสต์ก่อน แล้วผู้ที่เชื่อทีหลัง

20 แต่บัดนี้พระคริสต์ได้ทรงเป็นขึ้นมาจากความตายแล้ว และได้ทรงกลายเป็นผลแรกของคนที่ได้ล่วงลับไปแล้วนั้น

21 เพราะว่าโดยมนุษย์คนหนึ่ง ความตายได้อุบัติขึ้นฉันใด โดยมนุษย์ผู้หนึ่งการเป็นขึ้นมาจากความตายก็ได้อุบัติขึ้นด้วยฉันนั้น

22 เพราะว่าในอาดัม คนทั้งสันตต้องตาย

(7) ลก 24:50; กจ 1:3-4 (8) กจ 9:3-8; 22:6; 1 คร 9:1 (9) กจ 8:3; 2 คร 12:11; อฟ 3:8

(10) มธ 10:20; รม 15:18; กท 2:8 (15) กจ 2:24 (17) รม 4:25 (18) โยบ 14:12; สดด 13:3

(19) 1 คร 4:9; 2 ทธ 3:12 (20) กจ 2:24 (21) ปฐก 3:19; อสด 18:4 (22) ยน 5:28-29

ฉันใด ในพระคริสต์ คนทั้งสิ้นก็จะถูกทำให้มีชีวิตฉันนั้น

23 แต่ทุกคนตามลำดับของตนเอง คือพระคริสต์ทรงเป็นผลแรก แล้วภายหลังคนทั้งหลายที่เป็นของพระคริสต์ในการเสด็จมาของพระองค์

24 จากนั้นวาระสุดท้ายจะมาถึง เมื่อพระองค์จะได้ทรงมอบอาณาจักรไว้แด่พระเจ้าคือพระบิดา เมื่อพระองค์จะทรงทำลายบรรดาการปกครอง และสิทธิอำนาจทั้งหมด และอาณาภาพทั้งสิ้นแล้ว

25 เพราะว่าพระองค์จะต้องทรงปกครอง จนกว่าพระองค์จะได้ทรงปราบศัตรูทั้งสิ้นให้อยู่ใต้พระบาทของพระองค์

26 ศัตรูตัวสุดท้ายที่จะถูกทำลายนั้นก็คือความตาย

27 ด้วยว่าพระองค์ทรงปราบสิ่งสารพัดใต้พระบาทของพระองค์แล้ว แต่เมื่อพระองค์ตรัสว่าสิ่งสารพัดถูกปราบลงใต้พระองค์นั้น เป็นที่ประจักษ์ชัดว่าพระบิดาทรงได้รับการยกเว้น ผู้ซึ่งทรงปราบสิ่งสารพัดให้อยู่ใต้พระองค์แล้ว

28 และเมื่อสิ่งสารพัดจะถูกปราบให้อยู่ใต้พระองค์แล้ว เมื่อนั้นพระบุตรเองจะทรงอยู่ใต้พระบิดาผู้ทรงปราบสิ่งสารพัดให้อยู่ใต้พระองค์แล้ว เพื่อพระเจ้าจะทรงเป็นเอกเป็นใหญ่ในสิ่งสารพัดทั้งปวง

การรับบัพติศมาก็ไร้ความหมาย

ถ้าไม่มีการเป็นขึ้นมาจากความตาย

29 มิฉะนั้น พวกเขาจะทำอะไรกัน ผู้ซึ่งรับบัพติศมาสำหรับคนตาย ถ้าคนตายไม่

เป็นขึ้นมาเลย เหตุไฉนพวกเขาจึงรับบัพติศมาสำหรับคนตายเล่า

30 และเหตุไฉนพวกเราจึงเผชิญกับภัยอันตรายอยู่ทุกโมงยามเล่า

31 ข้าพเจ้าขอยืนยันโดยอ้างความปิตินิตของพวกท่าน ซึ่งข้าพเจ้ามีอยู่ในพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของพวกเราว่า ข้าพเจ้าตายทุกวัน

32 ถ้าตามลักษณะของมนุษย์ ข้าพเจ้าได้ต่อสู้กับพวกสัตว์ป่าที่เมืองเอเฟซัสนั้น จะเป็นประโยชน์อะไรแก่ข้าพเจ้าเล่า ถ้าคนตายไม่ได้เป็นขึ้นมาอีก ‘จงให้พวกเรากินและดื่มเถิด เพราะว่าพรุ่งนี้พวกเรา ก็ตายแล้ว’

33 อย่าถูกหลอกหลงเลย การคบหากับคนชั่วย่อมทำให้เสียที่เสียไป

34 จงตื่นขึ้นสู่ความชอบธรรมและอย่าทำบาปเลย เพราะว่าบางคนไม่มีความรู้ของพระเจ้า ข้าพเจ้ากล่าวสิ่งนี้เพื่อให้พวกท่านละอาย

สภาพรูปกายที่เป็นขึ้นมาจากความตาย

35 แต่บางคนจะกล่าวว่า “คนตายจะเป็นขึ้นมาอย่างไรได้ และพวกเขาจะเป็นขึ้นมาด้วยร่างกายอะไร”

36 ท่านคนเขลาเอ๋ย สิ่งซึ่งท่านหว่านลงนั้น จะงอกขึ้นใหม่ไม่ได้ ถ้ามันไม่ตายเสียก่อน

37 และสิ่งซึ่งท่านหว่านลงนั้น ท่านมิได้หว่านรูปกายที่จะงอกขึ้น แต่หว่านเมล็ดเปล่า บางทีสิ่งนั้นจะเป็นข้าวสาลีหรือพืชอื่น ๆ ก็ได้

(23) 1 ธส 4:15 (24) ดนล 2:44; 7:14 (25) สดต 110:1 (26) 2 ทธ 1:10

(27) สดต 8:6 (28) 1 คร 3:23; 11:3 (30) 2 คร 11:26 (31) รม 8:36; 1 ธส 2:19

(32) ปญจ 2:24 (33) 1 คร 5:6 (34) รม 13:11 (35) อสค 37:3 (36) ยน 12:24

38 แต่พระเจ้าประทานรูปร่างแก่สิ่งนั้นตามชอบพระทัยพระองค์ และประทานรูปร่างแก่เมล็ดพืชทุกพรรณตามชนิดของมัน

39 เนื้อหนังทั้งปวงไม่ใช่เนื้ออย่างเดียวกัน แต่มีเนื้อมนุษย์อย่างหนึ่ง เนื้อสัตว์เดรัจฉานอีกอย่างหนึ่ง เนื้อปลาอีกอย่างหนึ่ง และเนื้อนกอีกอย่างหนึ่ง

40 มีร่างกายทั้งหลายแบบฟ้าสวรรค์ และมีร่างกายทั้งหลายแบบแผ่นดินโลก แต่สง่าราศีแห่งร่างกายแบบฟ้าสวรรค์ก็อย่างหนึ่ง และสง่าราศีแห่งร่างกายแบบแผ่นดินโลกก็อีกอย่างหนึ่ง

41 มีสง่าราศีของดวงอาทิตย์อย่างหนึ่ง และมีสง่าราศีของดวงจันทร์อีกอย่างหนึ่ง และมีสง่าราศีของดวงดาวต่าง ๆ อีกอย่างหนึ่ง เพราะว่าดาวดวงหนึ่งก็แตกต่างจากดาวอีกดวงหนึ่งในสง่าราศี

42 การเป็นขึ้นมาจากความตายนั้นก็เช่นเดียวกันด้วย มันถูกหว่านลงในความเปื่อยเน่า มันถูกทำให้เป็นขึ้นมาใหม่ในความไม่เปื่อยเน่า

43 มันถูกหว่านลงในการไร้เกียรติ มันถูกทำให้เป็นขึ้นมาใหม่ในสง่าราศี มันถูกหว่านลงในความอ่อนกำลัง มันถูกทำให้เป็นขึ้นมาใหม่ในฤทธิ์อำนาจ

44 มันถูกหว่านลงเป็นกายธรรมดา มันถูกทำให้เป็นขึ้นมาใหม่เป็นกายวิญญาน มีกายธรรมดา และมีกายวิญญาน

45 และตามที่มิเชียนไว้แล้วว่า ‘มนุษย์คนแรก คืออาดัม ได้ถูกทำให้เป็นจิตวิญ-

ญานที่มีชีวิตอยู่’ แต่อาดัมคนหลังนั้นได้ทรงถูกทำให้เป็นวิญญานที่ไม่มีชีวิต

46 แต่สิ่งซึ่งเป็นฝ่ายวิญญานไม่ได้มาก่อน แต่สิ่งซึ่งเป็นตามธรรมดาโลกได้มาก่อน และสิ่งซึ่งเป็นฝ่ายวิญญานนั้นมาทีหลัง

47 มนุษย์คนแรกนั้นกำเนิดจากดินและเป็นมนุษย์ดิน มนุษย์ที่สองนั้นเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าจากสวรรค์

48 มนุษย์ดินผู้นั้นเป็นอย่างไร คนทั้งหลายที่เป็นมนุษย์ดินเช่นกันก็เป็นอย่างนั้น และมนุษย์สวรรค์ผู้นั้นทรงเป็นอย่างไร คนทั้งหลายที่เป็นมนุษย์สวรรค์เช่นกันก็เป็นอย่างนั้น

49 และพวกเราได้รับรูปร่างของมนุษย์ดินไว้อย่างไร พวกเราก็จะรับรูปร่างของมนุษย์สวรรค์ไว้อย่างนั้นด้วย

50 บัดนี้ข้าพเจ้าขอกล่าว ฟ้น้องทั้งหลายว่าเนื้อและเลือดจะรับอาณาจักรของพระเจ้าเป็นมรดกไม่ได้ และสิ่งซึ่งเปื่อยเน่าจะรับสิ่งซึ่งไม่เปื่อยเน่าเป็นมรดกก็ไม่ได้

**การเปลี่ยนแปลงรูปร่างของคริสเตียน
เมื่อพระคริสต์เสด็จกลับมา**

51 ดูเถิด ข้าพเจ้าขอบอกข้อลึกลับหนึ่งแก่พวกท่าน คือพวกเราจะไม่ล่วงลับหมดทุกคน แต่พวกเราทุกคนจะถูกเปลี่ยนแปลงใหม่

52 ในชั่วขณะเดียว ในพริบตาเดียว เวลาเป่าแตรครั้งสุดท้าย เพราะว่าแตรนั้นจะส่งเสียง และคนทั้งหลายที่ตายไปแล้วจะถูกบันดาลให้เป็นขึ้นมาปราศจากเปื่อย

(42) ดนล 12:3; มธ 13:43 (43) ฟป 3:21; คส 3:4 (45) ปฐก 2:7; ยน 5:21

(47) ปฐก 2:7 (48) ฟป 3:20 (49) ปฐก 5:3; รม 8:29 (50) ยน 3:3

(51) ฟป 3:21; 1 ธส 4:15 (52) มธ 24:31

เนา และพวกเราจะถูกเปลี่ยนแปลงใหม่
53 เพราะว่าสิ่งซึ่งเปื่อยเน่านี้ต้องสวมซึ่ง
ไม่เปื่อยเนา และสิ่งที่จะตายนี้ต้องสวมสิ่ง
ที่จะไม่มีวันตาย

คริสเตียนทุกคนมีชัยชนะ

เหนือความตายโดยพระเยซูคริสต์

54 ดังนั้น เมื่อสิ่งซึ่งเปื่อยเน่านี้อาจจะสวมซึ่ง
ไม่มีวันเปื่อยเนา และสิ่งที่จะตายนี้จะสวม
สิ่งที่จะไม่มีวันตาย เมื่อนั้นถ้อยคำนั้นจะ
สำเร็จซึ่งมีเขียนไว้แล้วว่า ‘ความตายก็ถูก
กลืนไปด้วยการมีชีวิต’

55 โอ ความตาย เหล็กในของเจ้าอยู่ที่
ไหน โอ หลุมฝังศพ ชัยชนะของเจ้าอยู่ที่
ไหน

56 เหล็กในของความตายนั่นคือบาป
และฤทธิ์ของบาปนั้นคือพระราชบัญญัติ

57 แต่ขอบพระคุณพระเจ้า ผู้ประทานชัย
ชนะแก่เราทั้งหลายโดยทางพระเยซูคริสต์
องค์พระผู้เป็นเจ้าของพวกเรา

58 เหตุฉะนั้น พี่น้องที่รักของข้าพเจ้า
พวกท่านจงตั้งมั่นอยู่ อย่าหวั่นไหว จง
ปฏิบัติงานขององค์พระผู้เป็นเจ้าให้บริ-
บูรณ์ทุกเวลา ด้วยว่าท่านทั้งหลายทราบว่
งานหนักของท่านทั้งหลายไม่สูญเปล่าใน
องค์พระผู้เป็นเจ้า

บทที่ 16

การถวายทรัพย์เพื่อช่วย

วิสุทธิชนในกรุงเยรูซาเล็ม

1 บัดนี้เกี่ยวกับการถวายทรัพย์เพื่อพวก
วิสุทธิชนนั้น ข้าพเจ้าได้ให้คำสั่งแก่คริสต
จักรทั้งหลายแห่งแคว้นกาลาเทียไว้อย่าง

ไร ก็ขอให้พวกท่านจงกระทำอย่างนั้น

2 ทุกวันต้นสัปดาห์จงให้ทุกคนในพวก
ท่านเก็บรวบรวมไว้ต่างหาก ตามที่พระ
เจ้าได้ทรงให้ผู้นั้นจำเริญ เพื่อจะได้ไม่
ต้องมีการเรียไรเมื่อข้าพเจ้ามา

3 และเมื่อข้าพเจ้ามาถึงแล้ว ผู้ใดก็ตาม
ที่พวกท่านจะเห็นชอบโดยจดหมายทั้ง
หลายของพวกท่าน ข้าพเจ้าจะส่งคนเหล่านี
้นไปเพื่อนำของถวายของพวกท่านไปยัง
กรุงเยรูซาเล็ม

4 และถ้าสมควรที่ข้าพเจ้าจะไปด้วย คน
เหล่านั้นก็จะไปพร้อมกับข้าพเจ้า

เปาโลสัญญาว่าจะไปเยี่ยมชาวโครินธ์

การทักทายปราศรัย และคำแนะนำ

5 บัดนี้ข้าพเจ้าจะมาหาพวกท่าน เมื่อ
ข้าพเจ้าจะผ่านเข้าไปในแคว้นมาซิโดเนีย
เพราะว่าข้าพเจ้าตั้งใจว่าจะผ่านเข้าไปใน
แคว้นมาซิโดเนีย

6 และบางที่ข้าพเจ้าอาจจะพักอยู่ ไข้แล้ว
และอยู่จนถึงสิ้นฤดูหนาวกับพวกท่าน
เพื่อพวกท่านจะได้ส่งข้าพเจ้าไปในการ
เดินทางของข้าพเจ้าไม่ว่าข้าพเจ้าจะไป
ทางไหนก็ตาม

7 เพราะว่าบัดนี้ข้าพเจ้าจะไม่เห็นพวก
ท่านเมื่อผ่านไป แต่ข้าพเจ้าวางใจว่าจะ
ค้างอยู่กับพวกท่านนาน ๆ หน่อย ถ้าองค์
พระผู้เป็นเจ้าโปรด

8 แต่ข้าพเจ้าจะคอยอยู่ที่เมืองเอเฟซัสจน
ถึงเทศกาลเพ็นเทคอสต์

9 เพราะว่ามิประตูกว้างขวางและน่าจะ
เกิดผลเปิดให้แก่ข้าพเจ้า และมีปฏิปักษ์

(53) 2 คร 5:4 (54) อสย 25:8 (55) ฮชย 13:14 (56) รม 3:20 (57) รม 7:25

(58) 1 คร 3:8; 2 ปต 3:14 (1) กท 2:10 (2) กจ 20:7 (3) 2 คร 3:1; 8:18 (4) 2 คร 8:4, 19

(5) 2 คร 1:15-16 (6) กจ 15:3 (7) ยก 4:15 (8) ลนต 23:15-22 (9) กจ 14:27; 19:9

อยู่เป็นจำนวนมาก

10 บัดนี้ถ้าทิโมธีมาหา จงให้เขาอยู่กับพวกท่านโดยปราศจากความกลัว เพราะว่าเขาทำงานขององค์พระผู้เป็นเจ้า เหมือนที่ข้าพเจ้าทำด้วย

11 เหตุฉะนั้นอย่าให้ผู้ใดเหยียดหยามเขา แต่จงช่วยเขาให้เดินทางไปในสันติสุข เพื่อเขาจะมาถึงข้าพเจ้าได้ เพราะข้าพเจ้ากำลังคอยเขาพร้อมกับพวกพี่น้องอยู่

12 เกี่ยวกับพี่น้องของพวกเรา คือ อปอลโล ข้าพเจ้าได้ปรารภอย่างยิ่งที่จะให้เขามาหาพวกท่านพร้อมกับพวกพี่น้อง แต่ความประสงค์ของเขาไม่ใช่ที่จะมาหาในเวลานี้เลย แต่เขาจะมาเมื่อเขาจะมีเวลาที่สะดวก

13 พวกท่านจงเฝ้าระวัง จงยืนมั่นคงในความเชื่อนั้น พวกท่านจงเป็นลูกผู้ชาย จงเข้มแข็ง

14 จงกระทำให้สารพัดของพวกท่านด้วยความรัก

15 ข้าพเจ้าขอวิงวอนพวกท่าน พี่น้องทั้งหลาย (พวกท่านรู้จักครัวเรือนของสเทฟานัส ว่าเป็นผลแรกแห่งแคว้นอาคายา และว่าพวกเขาได้ตั้งตนเองไว้สำหรับการปรนนิบัติพวกวิสุทธิชน)

16 ให้พวกท่านอยู่ใต้บังคับของคนเช่นนั้น และต่อทุกคนที่ช่วยกันพร้อมกับพวกเรา และทำงานหนัก

17 ข้าพเจ้าก็ชื่นชมยินดีในการมาหาของ

สเทฟานัส และฟอร์ทูนาทัส และอาคายคัส เพราะว่าสิ่งซึ่งได้ขาดในส่วนของพวกเขา นั้น พวกเขาได้จัดหาให้แล้ว

18 ด้วยว่าพวกเขาทำให้จิตวิญญาณของข้าพเจ้าและของพวกท่านสดชื่นแล้ว ฉะนั้นพวกท่านจงยอมรับคนทั้งหลายที่เป็นเช่นนั้น

19 คริสตจักรทั้งหลายแห่งแคว้นเอเชีย ฝากความคิดถึงมายังพวกท่าน อาควิลลา และปริสซิลลา ฝากความคิดถึงมากมายมายังพวกท่านในองค์พระผู้เป็นเจ้า พร้อมกับคริสตจักรที่อยู่ในบ้านของพวกเขา

20 พี่น้องทุกคนทักทายปราศรัยพวกท่าน พวกท่านจงทักทายปราศรัยกันและกัน ด้วยการจูบอันบริสุทธิ์

21 คำแสดงความคิดถึงนี้ของข้าพเจ้า เปาโลด้วยลายมือของข้าพเจ้าเอง

22 ถ้าผู้ใดไม่รักพระเยซูคริสต์เจ้า ก็ขอให้ผู้นั้นถูกสาปแช่ง องค์พระผู้เป็นเจ้าจะเสด็จมา

23 ขอพระคุณของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของพวกเราสถิตอยู่กับพวกท่านเถิด

24 ขอให้ความรักของข้าพเจ้าอยู่กับพวกท่านทุกคนในพระเยซูคริสต์ เอเมน [จดหมายฉบับแรกถึงชาวโครินธ์ เขียนจากเมืองฟีลิปปี ส่งโดยสเทฟานัส และฟอร์ทูนาทัส และอาคายคัส และทิโมธี]

(10) กจ 19:22; ฟป 2:20 (11) กจ 15:33; 1 ทธ 4:12 (12) 1 คร 1:12 (13) มธ 24:42

(14) 1 ปต 4:8 (15) รม 16:5; 1 คร 1:16 (16) ฮบ 6:10 (17) 2 คร 11:9 (18) ฟป 2:29

(19) รม 16:5 (20) รม 16:16 (21) คส 4:18 (22) กท 1:8; อฟ 6:24 (23) รม 16:20